

ROČENKA

Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku

Adamovské Kochanovce

Cirkevný rok 2015

Andrej Škoviera a Ondrej Kreháč

Lucia Ondrášková

*Darina Chrenková st.,
Zuzana a Ľubica Michalcové*

Rodina Nováková

*Brat biskup Milan Krivda
udel'uje požehnanie*

Vianočné vystúpenie detí

ROČENKA

**Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku
Adamovské Kochanovce**

Cirkevný rok 2015

Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku Adamovské Kochanovce

Milé sestry a bratia, vážení čitatelia!

Dostalo sa Vám do rúk ďalšie číslo ročenky nášho cirkevného zboru. Je už siedme a my všetci sme nesmierne radi, že môžeme opäť listovať a pripomínať si udalosti roka bohatého na prácu pri materiálnom zveľad'ovaní cirkevného zboru, významné výročia, jubileá, návštevy a stretnutia s vzácnymi ľuďmi.

Ďakujeme všetkým prispievateľom a podporovateľom tohto diela ako aj tlačiarňi Tising za profesionálny prístup.

autori

Úvodné slovo

Skutky apoštolov 8,26-38 „Tu anjel Pánov hovoril Filipovi: Vstaň a choď na juh, na cestu, čo vedie z Jeruzalema do Gazy a je pustá. I vstal a šiel. A hľa, muž z Etiópie, eunuch, dvoran vedie z Jeruzalema do Gazy a je pustá. I vstal a šiel. A hľa, muž z Etiópie, eunuch, dvoran etiópskej kráľovnej Kandáky, správca celého jej pokladu, ktorý prišiel do Jeruzalema, aby vzýval Boha, vracal sa (domov); sedel na svojom voze a čítal proroka Izaiáša. I povedal Duch Filipovi: Pristúp a pripoj sa k vozu! Keď Filip pribehol, počul, ako číta proroka Izaiáša, a spýtal sa: Či aj rozumieš, čo čítaš? Odpovedal mu: Akože by som rozumel, ak mi len

niekto nevysvetlí? Potom prosil Filipa, aby vyšiel (na voz) a prisadol k nemu. Stať Písma, ktorú čítal, bola: Viedli Ho ako ovcu na zabitie, a ako baránok mlčí pred tým, kto ho strihá, tak neotvoril ústa. Jeho ponížením bol súd nad Ním zrušený, a Jeho rod kto vypočíta? Lebo Jeho život je vzatý zo zeme. Ohlásil sa eunuch a povedal Filipovi: Prosím ťa, o kom to hovorí prorok? Sám o sebe, a či o niekom inom? Vtedy Filip otvoril ústa a počnúc týmto miestom Písma, zvestoval mu Ježiša. Ako šli cestou ďalej, prišli k akejsi vode. I prehovoril eunuch: Ajhľa, voda! Čo mi prekáža dať sa pokrstiť? Filip mu povedal: Ak veríš z celého srdca, môže sa stať. A (eunuch) odpovedal: Verím, že Ježiš Kristus je Syn Boží. Nato kázal zastaviť voz a obaja, Filip a eunuch, zostúpili do vody; i pokrstil ho. Keď vystúpil z vody, Duch Pánov uchopil Filipa, a eunuch ho viac nevidel, ale rozradostený šiel svojou cestou.“

Stretnutie Filipa a etiópskeho dvorana je nádhernou ukážkou spôsobi, akým s nami Boh pracuje. Je to vlastne príbeh o tom, ako nás Duch Svätý vedie a sprevádza v našom každodennom rozhodovaní. Možno si v tejto súvislosti spomenieme na jeden z najcitovanejších textov Starej zmluvy, ktorý nám pripomína to zvláštne a nám neraz nepochopiteľné Božie konanie: „Lebo moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty - znie výrok Hospodinov - ale ako nebesá prevyšujú zem, tak moje cesty prevyšujú vaše cesty a moje myšlienky vaše myšlienky.“ (Iz 55,8-9)

Filip bol laik. Nebol slávnym kazateľom ako Peter, ktorý šiel a kázal veľkému zástupu, z ktorého sa nechalo pokrstiť tritisíc ľudí. Nebol ani slávnym misionárom, ako apoštol Pavel, ktorý išiel s evanjeliom Ježiša Krista od národa k národu po celom svete. Bol to jeden z diakonov, ktorých poslaním bolo slúžiť vdovám, chudobným a všetkým potrebným v cirkvi.

Boh prehovoril k Filipovi a z rušného Jeruzalema, kde rastie mladá kresťanská cirkev ho posielala doslova do pustatiny. A to ešte Filip netuší, že sa má stretnúť s eunuchom. Či snáď Boh nerešpektuje svoj vlastný zákon? Veď v Starej zmluve, v 5. knihe Mojžišovej čítame: „Nech nevojde do zhromaždenia Hospodinovho, kto má rozmiažené pohlavné ústroje a zmrzačený mužský úd.“ (5M 23,2)

Filip však nekladie žiadne otázky. Nepýta sa: Prečo? Načo tam mám ísť? Či skutočne ja, žid, vychovávaný vo viere otcov sa mám stretnúť s eunuchom a ešte mu aj zvestovať evanjelium Ježiša Krista? Filip jednoducho dôveruje Božiemu riadeniu a tým sa pre nás stáva vzorom človeka, ktorý prijme Božie vedenie, poslúchne ho a nechá sa ním viesť. A tak by sme podobne ako Filip iste radi počúvli ten vodiaci hlas Boží, ktorý s nami hovorí o našich radoostiach i starostiach, o našich rozhodnutiach, o našej svadbe, o výchove našich detí, o zmene pracovného miesta,... Bratia a sestry, povzbudzujem nás všetkých: Počúvajte hlas Boží, ktorý s nami hovorí a nechajte sa ním viesť pri každodenných rozhodnutiach.

Boh až nepochopiteľným spôsobom pripravil celú situáciu do najmenších podrobností. Veď si to len uvedomme: Filip je v správnej dobe na správnom ceste. Eunuch sa nenechá unášať pohľadom na okolitú krajinu, nedovolí svojim myšlienkam zabľúdiť, ale nahlas si číta zvitok proroka Izaiáša a čo je v našej dobe takmer neuveriteľné, nehanbí sa priznať, že ničomu nerozumie.

Filip využije perfektne pripravenú situáciu a odovzdá eunuchovi dobrú správu o Ježišovi. Z textu sa zdá, že to robil spontánne. Nemal čas na prípravu dobre premyslenej kázne, nemohol hovoriť z vopred pripravených poznámok, skrátka skočil rovnými nohami priamo do situácie na prašnej ceste uprostred ničoho.

Čo je však dôležité, Duch priviedol Filipa k hladujúcemu človeku. A práve tomuto hladujúcemu človeku rozprával Filip svedectvo o Ježišovi Kristovi, ktorý ako mlčiaci baránok obetoval život aj pre jeho spasenie.

Dnes máme pocit, že tých skutočne hladujúcich je akosi menej. Avšak nie preto, že by ľudia boli presýtení duchovnou stravou. Práve naopak, ľudia sú presýtení stravou sveta. Nie je však zvláštne, že keď predsa takto hladujúceho človeka stretne, nevieme mu priniesť zvest' evanjelia zrozumiteľným spôsobom? V tom sa ako jednotlivci, tak aj celá cirkev musíme ešte veľa učiť.

Správa o stretnutí Filipa a etiópskeho eunucha je príbehom, ktorý nás nabáda uprostred hladujúcej kultúry porozprávať príbeh záchrany a spasenia hriešneho človeka. Nie je to príbeh o mne, o mojich zážitkoch, o mojich skúsenostiach, ale o Bohu, ktorý môj životný príbeh zapísal do príbehu o stvorení a vykúpení.

Vstať a ísť k tomu, ku komu ma Boh posielal, podeliť sa s ním o to, čo viem o Ježišovi – to je jasná výzva tohto príbehu. Keď sme naplnení Duchom Svätým môžeme vstať a ísť za ostatnými a podeliť sa o svoju vieru v Krista, o to, čo vieme a čo sme zažili s Ježišom. Nebojme sa hovoriť s ostatnými ľuďmi o Ježišovi Kristovi, tak prirodzene, ako s nimi hovoríme aj o iných „bežných“ veciach života.

Mgr. Ján Ochodnícky, zborový farár

Základné informácie o Cirkevnom zbore Evanjelickej cirkvi a. v. Adamovské Kochanovce

Počet evidovaných členov k 30.11.2015: 1536

K cirkevnému zboru patria členovia Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku žijúci v obciach Chocholná-Velčice, Adamovské Kochanovce, Melčice- Lieskové, Ivanovce v okrese Trenčín.

Predsedenstvo zboru: Mgr. Ján Ochodnický, zborový farár
Ing. Slavomír Šikuda, zborový dozorca
Mgr. Vladimír Misároš ml., zástupca zborového dozorca

Kurátori: Milan Adamči, filiálka Chocholná
Milan Lukáč, filiálka Velčice
Vladimír Staňák, filiálka Adamovce
Emília Vašková, filiálka Lieskové
Anna Michaličková, filiálka Melčice
Anna Križková, filiálka Ivanovce
Elena Wilkinsonová, zborová kurátorka

Zborové presbyterstvo:

Chocholná: Ondrej Cingálek, Ján Fábik, Viera Horňáková,
Anna Mikulová, Ľubomíra Adamčiová,
náhradní členovia: Ján Juríček, Jarmila Mikulová
Velčice: Alena Kollárová, Michal Kubis
Adamovce: Anna Matejovičová, Ján Plesnivý, Viera Fabianová
Kochanovce: Eva Mikušat'ová, Štefan Potoček,
náhradné členky: Eva Kadlečíková,
Anna Petrová, Pavlína Šikudová
Lieskové: Anna Erlichová, Darina Chrenková st., Anna Strechová,
náhradná členka: Darina Chrenková ml.
Melčice: Božena Adašková, Janka Augustínová,
Branislav Fabian, Vladimír Misároš,
náhradný člen: Martin Berka
Ivanovce: Anna Grumbláková, Miroslava Križková, Danka Ochodnická,
Anna Poláková, Ľubomír Staňák,
náhradná členka: Ľudmila Lukáčiková
Hospodársky výbor: Anna Križková, predsedníčka výboru
Elena Wilkinsonová
Peter Mikušat'

Stavebný výbor:	Milan Adamči Milan Lukáč Lubomír Staňák Jarmila Šebánová
Účtovníčka:	Marta Mitanová
Pokladníčka:	Viera Hladká
Kostolníčka, zvonárka:	Pavína Šikudová
Kantori:	Martin Augustín, Silvia Augustínová, Zdenko Zajíček

Srdečne vás pozývame

Stály program

Hlavné služby Božie v nedeľu o 8.30 v kostole

Detská besiedka v nedeľu počas hlavných služieb Božích o 8.30 v zborovom dome

Biblická hodina v stredu o 17.30 v zborovom dome

Spoločenstvo evanjelických žien v 1. nedeľu v mesiaci o 14.00 v zborovom dome

Zborový spevokol v piatok o 17.30 v zborovom dome

Konfirmandi 1.ročník v piatok o 14.15 v zborovom dome

Konfirmandi 2.ročník v piatok o 15.00 v zborovom dome

Dorast evanjelickej mládeže v sobotu o 16.00 v zborovom dome

Večera Pánova

Prisluhuje sa 1.adventnú nedeľu, 3. adventnú nedeľu, 1.slávnosť vianočnú, na Nový rok, Zjavenie Krista Pána, 5. pôstnu nedeľu, na Zelený štvrtok a Veľký piatok, 1. slávnosť veľkonočnú, Nedeľu pokánia, poslednú nedeľu v mesiaci. Večera Pánova v domácnostiach sa prisluhuje podľa požiadania.

Vyučovanie náboženstva:

Škola	Deň	Čas	Ročník
ZŠ s MŠ Chocholná – Veľčice	utorok	13:15-14:00	1. – 4.
ZŠ s MŠ Melčice – Lieskové	streda	11:25-12:15	1.,2.
ZŠ s MŠ Melčice – Lieskové	streda	12:25-13:10	3.,4.
ZŠ s MŠ Melčice – Lieskové	streda	13:35-14:20	6.,7.
ZŠ s MŠ Melčice – Lieskové	štvrtok	12:25-13:10	5.
ZŠ s MŠ Melčice – Lieskové	štvrtok	13:35-14:20	8.,9.
ZŠ s MŠ Ivanovce	štvrtok	10:55-11:40	1.,4.
MŠ Melčice – Lieskové	streda	9:50-10:20	
MŠ Adam. Kochanovce	streda	14:30-15:00	
MŠ Ivanovce	štvrtok	14:45-15:15	

Kronika cirkevného roku 2015

NOVEMBER, DECEMBER 2014

† **Brat Dušan Fabian** z Ivanoviec, syn Dušana Fabiana a Anny, rod. Vetrárovej
zomrel 2. decembra 2014 vo veku 48 rokov.

Advent

Úvod bohoslužieb v adventné nedele patrí v našom cirkevnom zbore postupnému zapáľovaniu sviec na adventom venci zástupcami generácií od najmladších až po najstarších členov cirkevného zboru. V prvú adventnú nedeľu boli meninovými oslávencami všetci Andrejovia a Ondrejovia, a preto prvú sviecu na adventom venci spoločne zapálili dvaja nositelia týchto mien spomedzi detí na nedeľnej besiedke: Andrej Škoviera a Ondrej Krecháč. V druhú adventnú nedeľu zapáľovala sviecu matka s dcérou: Anna Ondrášková a Lucia Ondrášková z Ivanoviec. Tri generácie z jednej rodiny pristúpili k oltáru v tretiu adventnú nedeľu Darina Chrenková st., jej dcéra Zuzana Michalcová a vnučka Ľubica Michalcová z Lieskového. Zvyčajne najdlhšie premýšľame a hľadáme zástupcov štyroch generácií v jednej rodine, ale tak ako po iné roky sme takú rodinu našli i tento rok. Vo štvrtú nedeľu zapálili všetky sviecy na adventnom venci mama Anna Nováková st., dcéra Anna Nováková ml., vnuk Pavol Novák a pravnučka Katarína Nováková z Melčíc.

Medovníčky

Keď sa v okolí zborového domu šíri vôňa medu, je to zvesť o tom, že je čas adventu, ktorý v našom zbore znamená aj milé stretnutie našich sestier a bratov pri pečení vianočných medovníčkov. Hoci počasie tomu práve nenásvedčovalo, sviatočný čas sa približoval. Z roka na rok práca ide viac od ruky, no možno aj preto,

Mládež sa vie obracať aj v kuchyni

že tento rok pribudli medzi nás aj naši šikovní „dorastáci“, ktorí tiež priložili ruku k dielu a pomohli nám nielen vykrajovať, ale aj medovníčky starostlivo zabaliť a na sviatočný deň pripraviť. Pri práci nám zneli koliedy, tak sme všetko s Božou pomocou dokončili a pripravili na štedrovečerné služby Božie. ĽA

Stretnutie konfirmandov a katechumenov

Dňa **29. novembra 2014** sa v zborovom dome uskutočnilo stretnutie katechumenov a konfirmandov. Od 13:00 hod. sme mali rôzny program: hry, súťaže, plno smiechu, zábavu. Tí, ktorí sa nepoznali sa na úvod navzájom hravým spôsobom spoznali a potom sme boli rozdelení do skupín, v ktorých sme museli riešiť úlohy, ktoré nám boli zadané. Vďaka nim sme lepšie spoznávali to, čo sa o Pánovi Ježišovi píše v evanjeliách. Na všetky úlohy sme mali určený čas. Keď sme splnili všetky úlohy, prišiel čas na občerstvenie v podobe chutných chlebkov. Večer sme si pozreli film o Márii Magdaléne, v ktorom sme sa dozvedeli aj niečo nové o Pánovi Ježišovi. Na záver nášho stretnutia sme si pochutnali na pizzí, ktorá bola výborná a všetci sme si naplnili svoje hladné brušká. Bolo to skvelé popoludnie so skvelými ľuďmi.

Navštívila nás Katarína Svrčková

V 3. nedeľu po Veľkej noci, 21. apríl 2013 nás navštívila sestra Katarína Svrčková z cirkevného zboru v Žiline a predstavila nám zámer zvestovať evanjelium Ježiša Krista v krajine pre väčšinu z nás málo známej, v Moldavsku. **7. decembra 2014**, v 2. adventnú nedeľu svoju návštevu nášho cirkevného zboru zopakovala, aby nám po splnení svojho poslania porozprávala o pôsobení v Moldavsku.

V túto nedeľu sme počas kázne Božieho slova počuli, že si často pripadáme vyčerpaní a plní pochybností. Chceli by sme od Boha prijímať viac povzbudení a posilnenia v konkrétnych činoch. A hoci Kristus skutočne robí a chce robiť v našom strede mnohé zázraky, naše oči ich akosi nevidia.

Keď sestra Svrčková začala hovoriť o mnohých ľudských i diabolských prekážkach, ktoré bránili šíreniu evanjeliu v Moldavsku, a predsa ich neodradili od ich poslania, cítili sme, že Pán Boh nám toto svedectvo pripravil ako odpoveď na naše pochybnosti, na našu duchovnú slepotu. Každý kto otvoril nielen uši, ale i srdce pre prijatie svedectva sestry Kataríny Svrčkovej mohol pochopiť, že Boh skutočne mocne koná aj dnes a aj skrze nás.

JANUÁR 2015

Nový rok 2015

V prvý deň nového roka sme sa stretli v chráme Božom, aby sme prosili o Božie požehnanie pre nové obdobie pred nami. Ako býva zvykom vypočuli sme si kázeň na biblický verš, ktorý bol vylosovaný ako verš nášho cirkevného zboru pre rok 2015.

Abdiáš 15 „Lebo blízko je deň Hospodinov proti všetkým národom. Ako si ty robil, tak sa stane tebe. Tvoj čin ti padne naspäť na hlavu.“

Zvykne sa hovoriť, že dobre hodený bumerang sa vždy vráti. Označenie pre zbraň pôvodných obyvateľov Austrálie sa však postupom času stalo celkom logickým označením pre situáciu, keď sa dôsledky skutkov a vyrieknutých slov vrátia a postihnú ich pôvodcu.

Podľa Božej spravodlivosti, ktorú nám odhaľuje text z knihy proroka Abdiáša sa naše činy vykonané proti našim blíznym, ale tiež proti svätému Bohu vrátia na nás, doslova padnú na našu hlavu. Určite to pre nás nie je žiadne prekvapivé poznanie, veď na viacerých miestach v Biblii odhaľujeme túto podobu Božej spravodlivosti. Napríklad v liste Galatským apoštol Pavol píše: „Nemýľte sa! Boh sa nedá vysmievať! Čo človek rozsieva, to bude aj žať! Pretože kto rozsieva svojmu telu, z tela bude žať skazu; kto rozsieva Duchu, z Ducha bude žať večný život.“ (6,7-8)

A predsa majú slová proroka Abdiáša osobitý význam. Sú to totiž slová vyrieknuté proti Edómu. Bol to národ a zároveň kráľovstvo susediace s Izraelom na juhovýchode. Vlastne to boli pomerne blízki príbuzní. Izraelčania boli potomkami Jáкова a Edómčania boli potomkami Jakobovho brata - dvojčičky Ézava. Mali teda spoločného praotca Izáka. Boli to vlastne spríbuznené národy (skoro sa až natíska porovnanie medzi Slovákmi a Čechmi).

Boh poslal Abdiáša prehovoriť k Edómcom v situácii, keď Izraelčania utrpeli zničujúcu vojenskú porážku. A vtedy Edómčania prejavili radosť z porážky Izraelčanov a vrhli sa na nich ako hyeny, ktoré zvyknú kradnúť korisť iným predátorom. Drancovali z toho, čo v porazenom Izraeli ešte zostalo.

Poučenie z tohto prorockého spisu je jasné: Nepas sa pohľadom na cudzom nešťastí. A už vôbec sa nesnaž zneužiť cudzie nešťastie k tomu, aby si si tiež niččo utrhol, získal sám pre seba. Som presvedčený, že nielen my, ale i tí, ktorí sa od Boha odvracajú a spoliehajú sa sami na seba, skrátka veriaci i neveriaci súhlasíme s týmto posolstvom. Malo by byť predsa prirodzené: netešiť sa z cudzieho nešťastia, nekopnúť si do toho, do koho kopú ostatní, neodtrhnúť si z cudzieho koláča, len preto, že si z neho berú ostatní... Malo by to byť prirodzené, ale podľa toho ako žijeme a čo vidíme okolo seba to vôbec nie je prirodzené. Ľudia si navzájom

ubližujú, brat bratovi nielenže závidí, ale neštíti sa siahnuť na to, čo mu patrí. Žiaľ aj v našich rodinách, medzi tými najbližšími vládne mnoho napätia, ba neraz i násilia.

A do tejto tragickej situácie zaznieva nielen pre Edómcov, ale pre každého z nás jasné a zrozumiteľné napomenutie: „Lebo blízko je deň Hospodinov proti všetkým národom. Ako si ty robil, tak sa stane tebe. Tvoj čin ti padne naspäť na hlavu.“ Tieto slová však nevarujú len tých, ktorí zneužívajú niečie nešťastie. Je to výstraha pre všetkých Božích nepriateľov, ktorí zneužívajú porážku božieho ľudu. Takže aj dnešný význam tohto proroctva nie je len o tom, že sa niekto priživuje na nešťastí niekoho, ale konkrétne, že to sú nepriatelia Ježiša Krista, ktorí sa pasú na nezdaroch Kristovej cirkvi. Ako vtedy Izrael prehral akúsi bitku a Edóm to hneď zneužil, tak sa stáva, že keď my ako cirkev i ako jednotliví kresťania prehrávame v duchovných bitkách, hneď sa nájdú krikľúni, ktorým sa to náramne hodí a ktorí to hneď zneužijú. Myslím si, že ani netreba vymenovať príklady toho, kde ako cirkev a kresťania dnes prehrávame. Hlásame posolstvo viery, lásky, pokánia,... ale len veľmi ťažko, ak vôbec sa priznávame k svojim hriechom, omylom, v našich vzťahoch je čitateľná skôr pretvárka, uzavretosť, egoizmus, ako láska k blížnemu.

Boh je však spravodlivý sudca. Spravodlivo potrestá tých, ktorí zneužívajú prehru Božieho ľudu. Akokoľvek sme si prehru zaslúžili, akokoľvek sme k nej prispeli, Boh odplatí tým, ktorí túto našu prehru zneužijú a ešte sa z nej snažia aj obohatiť, alebo presláviť. Ich skutky, alebo vyriešené slová sa im vrátia a poznajú ich samých.

Bol by som však nerád, aby sme sa uspokojili s lacným pocitom zadost'učinenia, že „my“ sa nakoniec budeme smiať a „oni“ to prehrajú; „nás“ sa Boh zastane, „ich“ potrestá. Je to pravda, ale je tu ešte podstatnejšia otázka: Kde som „ja“? Naozaj som medzi tými, ktorých sa Boh zastane, a nie som náhodou medzi tými, na hlavu ktorých sa vrátia ich činy? Šírim okolo seba tie dary, ktorými ma Boh obohatil, alebo sa priživujem na nešťastí, pádoch a prehrách svojich bratov a sestier. Prosím, uvažujme nad tým a nechajme sa viesť a poučovať slovami Písma, ktoré boli vylosované ako verš pre náš cirkevný zbor na rok 2015: „Lebo blízko je deň Hospodinov proti všetkým národom. Ako si ty robil, tak sa stane tebe. Tvoj čin ti padne naspäť na hlavu.“ Amen

Novoročný prihovor zborového dozorcú

Milé sestry, milí bratia.

Na prelome rokov človek najviac vníma nepretržitý tok času. Lúči sa so starým rokom, ktorý na prevrpenie uplynul veľmi rýchlo a stojí na prahu nového roka. Otvárame prvé stránky nového kalendárneho roka. Znamená to, že z Božej milosti nám bol dopriaty nový časový úsek. Jeden sa skončil a s ním chceme uzavrieť všetko to, čo nás trápilo a bolelo. Túžime „zoskartovať“ spomienky na zlé veci, ktoré nám iní urobili, alebo ťažké okolnosti života, v ktorých sa práve nachádzame. Toto „zoskartovanie“ spomienok je len symbolické, možno nám pri-

nesie úľavu na pár minút či hodín, no problémy sa tým neodstránia. Mali by sme sa skôr snažiť o duševný pokoj a silu žiť krásny život i napriek všetkým problémom. To môžeme dosiahnuť zbavením sa závidi, nenávisti a zášti voči susedom,

priateľom, známym. Ani si neuvedomujeme koľko energie vynakladáme v zápase o majetky a hmotný blahobyt a ani nepostrehneme ako nebadane strácame to skutočné bohatstvo – priateľstvo, pokoj duše a pocit zmysluplnosti vlastného života. Počúvaním sa, dialógom a vzájomnou pomocou prekonáme ťažkosti. Lebo stále je medzi nami dosť dobra i dobrých ľudí, stále dosť súcitu, solidarity i privetivosti. Nech nikto márne neprosí, ale každý nech nájde, čo potrebuje : smutný útechu, bezradný radcu a slabý pomocníka. Sme rôzni „mladí aj starí“, vysoko postavení aj bezvýznamní, bohatí aj chudobní, zdraví aj chorí, duševne utrpení, ale všetci sa navzájom môžeme oboha-

covať. Pán Boh každého vystrojil svojimi darmi. „Požehnávam ťa, tak sa staneš požehnaním“ – hovorí nám Písmo. Len na spoločenstve bratov a sestier, ktorí sa akceptujú vo svojej rôznosti, môže spočínúť Božie požehnanie. Kráčajme v Novom roku v láske, pravde, odpúšťaní, znášanlivosti, aby sme na konci roka mohli povedať, že sme sa v tohoročnej púti priblížili k Pánu Bohu aj k bratom a sestrám.

Úprimne Vám želám rok hojnosti. Vinšujem Vám zdravie, šťastie i Božie požehnanie, nech je pre nás Nový rok 2015 lepší, dôstojnejší, istejší než rok starý. Vinšujem Vám to najlepšie v srdci i skutkoch.

Vážený brat farár. Na prahu nového roku 2015, Vám chcem poďakovať za tento bohumilý cirkevný zbor, za Vašu prácu na vinici Pánovej. Poďakovať chcem v prvom rade Pánu Bohu za to, že Vás po celý uplynulý rok sprevádzal, ochraňoval a tak Vám doprial dožiť sa dnešného dňa. Aj vďaka Vám, je tento chrám Boží a cirkevný zbor plný života, keď vidím každú nedeľu tých najmenších stáť v hojnom počte okolo oltára, mladých kantorov a to je príslub do budúcnosti pre náš zbor, cirkev, pre nás i Vás. Na znak úcty k Vám a Vašej službe pre tento zbor takto sa pomodlime :

*Šafár tajomstva Božieho
a rozsievač slova Tvojho,
je Bože i kazateľ náš,
ktorého prácu najlepšie poznáš.*

*Daj mu ducha rozumnosti,
 nech vodí ľudí ku známosti
 a tiež i k pravej pobožnosti,
 žehnaj mu Bože z milosti,
 aby nás od hriechov odvádzať,
 k pravde a pokániu privádzal
 a raz ako vodca pravý,
 ak ho opustia sily a zdravie,
 počul od Syna Tvojho:
 „nestratil ani jedného“,
 nech príjme u Tvojho trónu
 verným sľúbenú korunu. Amen*

Zasadnutie zborového presbyterstva

Prvé zasadnutie zborového presbyterstva v roku 2015 bolo zborovým predsedníctvom zvolané na **2. februára** do zborového domu. Po privítaní a zriadení zasadnutia zborového presbyterstva bratom dozorcom sa zaspievala piesne č.341 „Ďakujte Bohu, vzdajte česť“ a brat farár prečítal text z Písma svätého k sviatku „Predstavenia Pána Ježiša“, ktorý sme slávili práve v ten deň.

Prvým bodom zasadnutia bola kontrola plnenia uznesení z predchádzajúceho zasadnutia zborového presbyterstva, konaného dňa 13. októbra 2014 a bolo konštatované, že úlohy boli splnené.

V ďalšom bode brat farár predložil správu o hospodárení cirkevného zboru za rok 2014 (viď tabuľku nižšie, stĺpec 3), v ktorej detailne vysvetlil príjmy i výdaje za rok 2014. Hospodársky výbor, ktorý na svojom zasadnutí dňa 22.1.2015 túto správu vypracoval, odporučil zborovému presbyterstvu schváliť ju a následne predložiť na schválenie zborovému konventu. Zároveň bola predložená „Zápisnica z revízie hospodárenia cirkevného zboru za rok 2014“, vypracovaná revíznou komisiou, ktorá konštatovala, že pri vedení účtovníctva cirkevného zboru neboli zistené žiadne nedostatky. Po prerokovaní bola správa o hospodárení odsúhlasená všetkými prítomnými.

	Rozpočet 2014	Hospodárenie 2014	Rozpočet 2015
príjmy z majetku	5 190,00 €	5 282,36 €	5 090,00 €
dary a príspevky	26 300,00 €	30 021,48 €	26 800,00 €
z toho dary	9 000,00 €	9 607,00 €	9 000,00 €
z toho ofery	9 000,00 €	9 053,12 €	8 500,00 €
z toho cirkevný príspevok	8 000,00 €	10 883,00 €	9 000,00 €

z toho z iných COJ			
z toho ostatné	300,00 €	478,36 €	300,00 €
z dotácií			
z predaja majetku		1 582,00 €	
ostatné príjmy	10,00 €	19,81 €	10,00 €
z toho úroky	10,00 €	19,81 €	10,00 €
z toho ostatné			
príjmy celkom	31 500,00 €	36 905,65 €	31 900,00 €
služby spolu	6 800,00 €	3 759,27 €	30 200,00 €
z toho opravy	4 000,00 €	1 491,82 €	26 000,00 €
z toho cestovné	900,00 €	609,10 €	900,00 €
z toho reprezentácia	200,00 €	67,75 €	1 500,00 €
z toho telefón	600,00 €	525,00 €	600,00 €
z toho revízie	300,00 €		300,00 €
z toho poistky	300,00 €	267,68 €	300,00 €
z toho ostatné	500,00 €	797,92 €	600,00 €
prevádzková réžia	12 180,00 €	10 048,11 €	11 700,00 €
z toho časopisy	2 200,00 €	1 513,76 €	2 000,00 €
ceniny			
z toho kancelárske potreby	400,00 €	267,28 €	300,00 €
z toho čistiace potreby	100,00 €	66,71 €	100,00 €
z toho PHM	50,00 €	53,63 €	60,00 €
z toho ostatné	800,00 €	1 537,47 €	1 500,00 €
z toho vodné	300,00 €	168,64 €	200,00 €
z toho elektrická energia	1 200,00 €	911,80 €	1 200,00 €
z toho plyn	6 000,00 €	4 258,81 €	5 000,00 €
z toho daň z príjmu	1 000,00 €	1 205,17 €	1 200,00 €
z toho daň z nehnuteľnosti	20,00 €	21,72 €	30,00 €
z toho daň zrážková	10,00 €	3,70 €	10,00 €

z toho poplatky	100,00 €	39,42 €	100,00 €
ostatné výdavky	1 820,00 €	1 792,14 €	1 800,00 €
z toho príspevok vyššej COJ	1 600,00 €	1 226,50 €	1 500,00 €
z toho príspevok iným COJ			
z toho ostatné	220,00 €	565,64 €	300,00 €
výdavky spolu	20 800,00 €	15 599,52 €	43 700,00 €
rozdiel príjmov a výdavkov	10 700,00 €	21 306,13 €	-11 800,00 €

Ďalej brat farár informoval o plánovaných aktivitách v našom cirkevnom zbore v roku 2015: televízny prenos služieb Božích 22. februára 2015 o 10.00 hod, zasadnutie seniorálneho konventu dňa 7. marca 2015, Seniorálna pastorálna konferencia kňazov PoS dňa 13. apríla 2015 v priestoroch zborového domu, služby Božie pri 130. výročí narodenia Vladimíra Roya.

Zborové presbyterstvo sa tiež zaoberalo výmenou ovládača zvonenia, nakoľko už dlhší čas pri zvonení nie je funkčný malý zvon. Zborový dozorca predniesol návrh na maľovanie kostola, náter lavíc a podláh. Posledné maľovanie kostola bolo vykonané pred 18 rokmi a po oprave stropu kostola a následnom „sadaní“ stropu by bolo vhodné obnoviť všetky nátery. Pri poslednej revízii plynového kotla v kostole bolo konštatované, že prevádzka je veľmi nákladná a po tomto zimnom období bola doporučená výmena. Diskutovalo sa o vydaní „Ročenky cirkevného zboru“ v roku 2015 a o návrhu sestry kostolníčky kúpiť poklop na hrob brata farára Pavla Roya na cintoríne v Kochanovciach. Po prednesení rôznych pripomienok boli všetky prednesené návrhy jednotlivo odsúhlasené.

Brat farár informoval presbyterov o obsahu listu, ktorý mu adresoval brat farár Dušan Tóth z Kanady, v ktorom sa obracia na náš cirkevný zbor so žiadosťou o prípravu a zorganizovanie návštevy rodiny Dudovej z USA, ktorej predkovia sú rodáci z Velčíc a teda patrili do nášho cirkevného zboru. Účelom návštevy na pôde nášho cirkevného zboru, ktorá je plánovaná na máj 2015 by bolo stretnutie s najvyššími predstaviteľmi ECAV na Slovensku. Zborové presbyterstvo schválilo prípravu a zorganizovanie návštevy rodiny Dudovej z USA v našom cirkevnom zbore.

V ďalšom bode rokovania predložil brat farár návrh rozpočtu cirkevného zboru na rok 2015, ktorý vypracoval hospodársky výbor. Nakoľko v priebehu rokovania zborového presbyterstva došlo k návrhom na zmenu predloženého rozpočtu v nákladovej časti, predložený rozpočet na rok 2015 bol upravený a odsúhlasený všetkými prítomnými (viď tabuľka vyššie, stĺpec 4).

Na záver zasadnutie brat dozorca Slavomír Šíkuda poďakoval prítomným za účasť a brat farár modlitbou ukončil zasadnutie zborového presbyterstva.

FEBRUÁR 2015

♥ **17. februára 2015** vstúpili do manželstva **Pavel Fargaš** z Trenčína a **Adriana Richtáriková** z Melčíc – Lieskového.

Pavel a Adriana Fargašovci

† **Brat Ján Pelech** z Melčíc – Lieskového, syn Jána Pelecha a Anny, rod. Strakovej **zomrel 3. februára 2015** vo veku 71 rokov.

† **Brat Vladimír Juríček** z Chocholnej – Velčíc, syn Vladimíra Juríčka a Zuzany, rod. Minárechovej **zomrel 13. februára 2015** vo veku 44 rokov.

† **Sestra Eva Hlávková**, rod. Filinová z Melčíc – Lieskového, dcéra Jána Filinu a Anny, rod. Jánošovej **zomrela 22. februára 2015** vo veku 91 rokov.

† **Brat Ján Margetín** z Ivanoviec, syn Jána Margetína a Anny, rod. Hlavatej **zomrel 22. februára 2015** vo veku 83 rokov.

† **Sestra Zuzana Mitánová**, rod. Dudová z Chocholnej – Velčíc, dcéra Štefana Dudu a Anny, rod. Petrovej **zomrela 24. februára 2015** vo veku 80 rokov.

† **Brat Ján Lukáčik** z Ivanoviec, syn Jána Lukáčika a Anny, rod. Kadlečíkovej **zomrel 26. februára 2015** vo veku 69 rokov.

Zborový konvent

V nedeľu po Deviatniku, **8. februára 2015** sa na záver služieb Božích konalo zasadnutie výročného zborového konventu. Najskôr brat farár predniesol kňazskú správu o živote nášho cirkevného zboru za rok 2014. Za jej základ zvolil slová z Evanjelia podľa Marka 7,31-37

„Keď (Ježiš) opustil týrsky kraj, prišiel cez Sidon zase k moru Galilejskému, do prostriedku kraja Desat'mestia. Tu priviedli k Nemu hluchého a zajakavého a prosili Ho, aby položil ruku na neho. On ho vzal stranou, von zo zástupu, vložil mu svoje prsty do uší a slinou sa mu dotkol jazyka. Potom pozdvihnúc oči k nebu,

zavzdychol a povedal mu: Effatha! to jest: Otvor sa! I otvorili sa mu uši, jazyk sa mu hneď rozviazal a hovoril správne. I prikázal im (Ježiš), aby nikomu nehovorili; ale čím viac im prikazoval, tým viac to rozhlasovali. A náramne žasli hovoriac: Všetko dobre učinil; aj hluchým dáva sluch, aj nemým reč.“

Brat farár poukázal na význam zmyslov, medzi ktorými významné postavenie zaujíma zrak a sluch. Skrze oči a uši prichádza do vnútra človeka mnoho podnetov. Aké je to ťažké, keď nám niektorý z týchto zmyslov začína zlyhávať, keď horšie vidíme, počujeme. Vieme si vôbec predstaviť ako žijú ľudia, ktorým niektorý z týchto zmyslov chýba od narodenia?!

Evanjelista Marek opisuje človeka, ktorý bol postihnutý dvoma výraznými problémami: bol hluchý a nemohol správne, zrozumiteľne hovoriť. Život takýchto ľudí musel byť vtedy veľmi ťažký. Bez akýchkoľvek sociálnych istôt, dôchodkového zabezpečenia, pomôcok, ktoré priniesla neskoršia doba. Takýto človek bol vlastne odkázaný len na láskavosť svojej rodiny, dobrú vôľu svojich blízkych, a ak ju nenašiel, neraz končil na ulici ako bedár, bezdomovec.

K Ježišovi na Jeho ceste priviedli hluchého a zajakavého muža. Priatelia, ktorí ho privedú, nám možno pripomínajú iných priateľov z Kafarnaumu, ktorí k Ježišovi priniesli chromého muža na lôžku. Možno si myslíme, že hluchonemý mohol prísť sám. Netrpel hendikepom, ktorý by mu v tom bránil. A predsa to, že ho privádzajú a prosia za neho jeho priatelia, má svoj význam. Naznačuje to dôležitosť tých, ktorí sprostredkovali prvý kontakt postihnutého s Ježišom. Oni sami nemohli hluchonemého uzdraviť, aj keď by to iste radi urobili. Jediné, čo mohli, bolo priviesť ho k Ježišovi. Ale už to bolo rozhodujúce. Hluchonemý potreboval prostredníkom, ktorý by ho priviedli k Ježišovi a prosili za neho. A jeho priatelia, to urobili.

Ako Ježiš zareagoval na ich prosbu, aby na neho položil ruku? Čo urobil? Čítame, že hluchonemého odvedol mimo zástup, niekam bokom. Iste nechcel budiť senzáciu. A zároveň, mimo hlučného davu mal hluchonemý muž príležitosť sústrediť sa na to, čo sa bude diať. Nič ho nebude vyrušovať a odvádzať jeho pozornosť.

Detailný opis Ježišovho konania môže na prvé počutie pôsobiť zvláštne. Aspoň pre dnešnú dobu. V mysli sa nám môže vybaviť množstvo ochorení, ktoré sa prenášajú dotykom, slinami. Asi to nahlas nepovieme, ale aké nehygienické je podľa nás dotýkať sa niekoho svojimi slinami. Sme zvyknutí, že pri liečbe ochorení sa používajú rôzne prístroje, tabletky, a ak sa nás má lekár predsa dotknúť, použije sterilné rukavice. Ale Ježiš nikdy nekoná bezdôvodne.

Prstom sa dotkne ucha hluchonemého, doslova mu ho vloží do ušného kanálika a naslineným prstom sa dotýka jeho jazyka. Postihnutý mohol vďaka týmto pohybom pochopiť, čo sa to deje, že sa dotýka miest, na ktorých spočíva jeho postihnutie. A zároveň je to prejav veľmi intimného, dôverného spojenia. Dosiaľ bol hluchonemý izolovaný od ostatných, nepočul o čom sa rozprávajú, čo mu hovorila a sám tiež nedokázal jasne formulovať svoje myšlienky. Ale Ježiš túto jeho izoláciu uzdravuje. Dotykom ju otvára.

Pohliadne tiež hore, vzdychne nad údelom postihnutého, možno tým vzdychom vysloví aj prosbu k nebeskému Otcovi a povie to zvláštne slovo „Effatha“. Nie je to žiadne kúzelné slovíčko, zaklínadlo. Je to aramejské slovo, ktorému môže postihnutý rozumieť a zároveň ho evanjelista Marek prekladá, aby sa nikto nedal zviest' nesprávnymi myšlienkami. „Effatha! to jest: Otvor sa!“

Ježiš hluchonemého neuzdraví s úmyslom priviesť ho k viere, ale predovšetkým s úmyslom pomôcť mu v jeho situácii. Ale viera vlastne ide ruka v ruku s fyzickou úľavou, s uzdravením. Veď k čomu Pán Ježiš otvára jeho uši? Aby počúval slová ľudskej zloby, rozporov a závesti? Alebo sú jeho uši otvorené voči Bohu, voči Kristovmu príbehu, evanjeliu o záchrane človeka pre večný život?

Pán Ježiš si nepraje, aby sa tomuto zázračnému uzdraveniu robila reklama. Neprišiel len uzdravovať, snímať bremeno slepoty, hluchoty a iných ochorení. Jeho poslaním je predovšetkým otvoriť dvere do Božieho kráľovstva, kde už niet žiadnych chorôb, utrpenia. Prišiel, aby ľudia robili pokánie a verili v Neho ako v Mesiáša, aby prijali Ním ponúkanú záchranu a spasenie pre večný život.

Lenže v príbehu sa prejaví typická ľudská neposlušnosť. Ježiš povie: „Nikomu o tom nehovorte!“ a čím viac im to prikazuje, tým viac to rozhlasujú. Ako keď dieťaťu povie: „Ale toto nikomu nepovedz!“ a dieťa beží, aby sa čo najskôr podelilo o práve prezradené tajomstvo s každým, kto bude ochotný počúvať. Ani ľudia v zástupe nedokážu mlčať a nechať si pre seba, čo práve videli a počuli. Medzi ľuďmi sa táto zvešť šíri od jedných úst k druhým. A v zástupe sumia slová: „Všetko dobre učinil; aj hluchým dáva sluch, aj nemým reč“. Iste nám to pripomenie slová jednak zo správy o stvorení sveta, ako ju čítame v 1. knihe Mojžišovej. Boh sa pozerá na to, čo práve stvoril svojím slovom a vidí, že je to dobré. A slová v zástupe tiež pripomínajú slová proroka Izaiáša: „Vtedy sa otvoria oči slepých a uvoľnia sa uši hluchých. Vtedy chromý bude skákať ako jeleň a jazyk nemého zvučne zaplesá.“ (Iz 35,5-6) a slová proroka Ezechiela „Toho dňa sa otvoria tvoje ústa, ..., nebudeš už nemý, a tak im budeš znamením.“ (Ez 24,27)

Tieto slová zo svätého Písma ako aj príbeh z evanjelia, ktorý ukazuje ich postupné napĺňanie skrze moc Božiu môže zostať pre človeka len obyčajným, nič nehovoriacim slovom. Človek, ktorý nie je otvorený a prístupný Božiemu konaniu, nepočuje Božie slovo, ktoré usvedčuje z hriechu a dáva nádej. Rovnaké evanjelium môže jeden človek prijímať a na základe neho činiť pokánie, uveriť a iný človek akoby sa ho to slovo ani nedotýkalo. A pritom môže byť jeho sluch úplne v poriadku, ale on to slovo nepočuje. To je tá naša ľudská zatvrdilosť.

Apoštol Pavol vysvetľuje strašnú ľudskú hluchotu voči evanjeliu takto: „V nich zatemnil boh tohto sveta myseľ neveriacich, aby sa im nerozsvietilo svetlo evanjelia o sláve Krista, ktorý je obraz Boží.“ (2Kor 4,4) Človek môže mať oslepenú myseľ, zaslepené oči, zatvorené uši. A k tomu, aby diabol zatemnil naše zmysly používa nástroje ako je napr. pýcha, vzdor, domýšľavosť,...

V liste Rímskym čítame: „viera je z počúvania skrze slovo Kristovo.“ (Rim 10,17) Ak sa má človek obrátiť, musí počuť evanjelium, slovo Kristovo. Niekt

ho však počuje a iný nepočuje. Niektorí veria a iní nie. Je to azda spôsobené tým, že niektorí majú a niektorí nemajú bunky pre evanjelium? Je to ako s hudobným sluchom, keď jeden počuje každý jeden tón a druhý spieva falošne, až bolia uši? Ak by to tak bolo, bolo by zvestovanie evanjelia zbytočné, veď by to bolo ako hádzat' hrach na stenu.

V evanjeliu čítame o priateľoch, ktorí priviedli hluchonemého za Ježišom a prosili o pomoc pre neho. Často sme v podobnej situácii. Vidíme niekoho, kto je na tom biedne, a nie sme schopní mu sami pomôcť. Nemôžeme otvoriť jeho uši, jeho srdce. Sme však schopní a môžeme ho priviesť k Ježišovi a poprosiť za neho. Aj keď sa nám môže zdať, že je to málo. Táto naša pomoc môže otvoriť cestu k Bohom zamýšľanej záchrane a spásy toho konkrétného človeka. Je zvláštne, že tí, ktorí priviedli hluchonemého k Ježišovi, Mu priamo podsúvali, ako má situáciu riešiť. Nehovorili, že chcú, aby bol uzdravený, ale prosia Ho, aby položil ruku na neho. A Ježiš urobí presne to, o čo Ho prosili. A nielen to. On nielenže rešpektuje to, o čo Ho prosíme, ale dáva omnoho viac.

Častý problém kresťanov je v tom, že nevieme ako oslovit' druhých, ako ich priviesť k Ježišovi, k Jeho slovu. Akoby sme mali zviazaný jazyk: nevieme hovoriť o Ježišovi Kristovi, nevieme sa modliť, nevieme spievať na Božiu oslavu,... Máme odvahu priznať sa k svojmu Pánovi v práci, v škole, skrátka na mieste, kam nás Boh postavil? Máme odvahu presadzovať Božiu vôľu i vtedy, keď celé naše okolie hovorí a koná niečo úplne iné? Uši, ktoré nepočujú a jazyk, ktorý nedokáže hovoriť - to nie je problém len tých druhých, ale my sami sa s ním často stretávame a trápime. Prosme preto, aby sa Ježiš dôverne, ba až intimne dotkol našich uší, aby sme počuli Jeho hlas, nášho jazyka, aby nebol zviazaný a nemý, aby sme mohli vyznávať Krista v spoločnosti, ktorej sme súčasťou. Modlime sa za našich blízkych, aby aj ich uši a jazyk boli otvorené. Hluchonemého priviedli za Ježišom jeho priatelia, a práve tak aj my môžeme privádzať druhých k Ježišovi, aby Pán otvoril ich uši i srdcia, aby počuli Jeho slovo a boli zachránení.

Brat farár ďalej v kňazskej správe informoval o bohoslužobnom živote v cirkevnom zbore. Priemerná účasť na hlavných službách Božích v roku 2014 bola 157 bratov a sestier –10,19 %. Na stredtýždňových službách Božích bola priemerná účasť 16. Na adventných večierňach bol priemerná účasť 17 a na pôstnych večierňach 18. Na pôstnom a adventom modlitebnom týždni bola priemerná účasť 18. Na službách Božích okrem domáceho brata farára kázal brat kaplán z Trenčína Dušan Vaňko. Hrou na organe slúžia bratia Martin Augustín, Zdenko Zajíček a záujem o hru na službách Božích prejavuje i sestra Silvia Augustínová. Brat farár poďakoval sestre Paulíne Šikudovej za kostolnícku službu, ktorú v cirkevnom zbore vykonáva.

V roku 2014 bolo pokrstených 6 dievčat a 8 chlapcov, spolu 14 detí (o 7 menej ako v roku 2013). Žiaľ krst svätý býva na žiadosť rodičov väčšinou prisluhovaný po skončení služieb Božích, a tak sa vytráca význam krstu ako začlenenia Božieho dieťaťa do viditeľného spoločenstva Kristovej cirkvi.

Večera Pánova bola prisluhovaná okrem obvyklých sviatkov aj pravidelne v každú poslednú nedeľu v mesiaci počas služieb Božích. Pristúpilo k nej v kostole 290 mužov, 505 žien, v domácnosti 3 muži a 36 žien, v nemocnici 2 muži, spolu 836, čo je oproti roku 2013 nárast o 35.

Konfirmačná príprava prebieha v dvoch ročníkoch. Do 1. ročníka je prihlásených 11 katechumenov a v 2. ročníku je 18 konfirmandov. Konfirmandi sa zúčastňujú stretnutí dorastu a viacerí tiež pravidelne prichádzajú na hlavné služby Božie.

V roku 2014 bolo cirkevným spôsobom sobášených 7 párov, z toho dva evanjelické a päť nábožensky zmiešaných, čo je o dve manželstvá viac ako v roku 2013.

V nádeji vzkriesenia sme sa rozlúčili s deviatimi bratmi a dvanástimi sestrami. Naše poďakovanie patrí bratovi Vladimírovi Misárošovi st., ktorý svedomito vykonáva funkciu pohrebného kantora. Pri jedenástich rozlúčkach sa v predvečer pohrebu konalo tzv. spievanie, ktoré spoločne viedli brat farár a brat pohrebný kantor. Sestra Darina Chrenková st. viackrát ochotne vypomohla s nesením procesného kríža pri pohrebných rozlúčkach.

15. apríla 2014 sme v cirkevnom zbore založili modlitebné spoločenstvo, ktorého cieľom sú spoločné modlitby za potreby cirkvi, nášho cirkevného zboru i jednotlivcov. Za týmto účelom bola pri východe z kostola umiestnená skrinka, do ktorej môžu účastníci služieb Božích vkladať svoje podnety k spoločným modlitbám. Stretnutia spoločenstva sa konali po skončení biblickej hodiny, teda v stredu o 19.00 hod. Uskutočnilo sa 26 stretnutí, a hoci je priemerná účasť len dvaja, neochabujeme v modlitbách, ale všetko predkladáme v prosbách i vo vďačke nášmu nebeskému Otcovi.

Medzi pravidelné aktivity cirkevného zboru už patria Biblické krúžky v materských školách. V školskom roku 2014/15 sa konal v Materskej škole Adamovské Kochanovce, Melčice – Lieskové a Ivanovce. Spolu tieto krúžky navštevuje 34 detí, z toho v Adamovských Kochanovciach 12, v Ivanovciach 8 a v Melčicich - Lieskovom 14.

Vyučovanie náboženstva prebiehalo na troch základných školách vo všetkých ročníkoch. Na povinne voliteľný predmet evanjelické náboženstvo je prihlásených celkom 103 žiakov. Vo všetkých ročníkoch učí brat farár.

Po prednesení kňazskej správy požiadal brat farár o jej prijatie. Zborový konvent tiež prerokoval správu o hospodárení cirkevného zboru za rok 2014 a návrh rozpočtu na rok 2015.

Zborový konvent schválil kňazskú správu za rok 2014, správu o hospodárení cirkevného zboru za rok 2014 a návrh rozpočtu cirkevného zboru na rok 2015.

Detský karneval

Deti milujú zábavu. O to viac sa na ňu tešia, ak sa môžu zabávať so svojimi blízkymi, rodičmi či kamarátmi. S nadšením a radosťou sa aj dňa **14. februára 2015** deti ponáhľali do zborového domu, kde sa konal biblický karneval na sta-

rozmluvnú tému „Noáchova archa“. Brat farár prezlečený za muža Noácha vítal na palube svojho korábu všetky deti, ale i dospelých zaodetých do veselých karnevalových kostýmov. Nechýbali zvieratká (motýle, včielky, opičky, chrobáčky), princezné, pirát, šašo, pastier, žena Noácha a iné masky, ktoré sa snažili dostať do lode a vydať sa na veľkú plavbu s Noáchom. Počas plavby bolo všetkým veselo, hudba vyhrávala, spievalo a tancovalo sa. Zo zúrivého tigra sa stal milý tigrik, neskrotné opičky veselo poskakovali, princezné sa už nemuseli báť jednookého piráta ani čerta, o zábavu chrobáčikov sa staral šašo Jašo, pastier si spokojne pásol svoju ovečku a vianočný stromček sa ligotal vo svojej kráse. Počas prestávky sme si pochutnávali na výborných fašiangových šiškách a fánkach, ktoré nám pripravili ochotné mamy a staré mamy. Plavbu sme si spestrili aj biblickým príbehom o Noáchovi - mužovi, ktorý miloval Pána Boha. Bol mu poslušný a Pán Boh mu za to preukázal veľkú milosť. Rozhodol, že pred potopou zachráni Noácha s jeho rodinou a zvieratá, ktoré zoberie so sebou na palubu svojho korábu. A tak my všetci, čo sme sa plavili na Noáchovej arche sme sa opäť uistili, že sa vyplatí zostať poslušní a verní Pánu Bohu, ktorý nás ochráni pred rôznymi nástrahami v živote. A preto Mu úprimne ďakujeme za Jeho milosť, ktorú nám preukázal aj na tomto biblickom karnevale.

DF

Služby Božie v priamom televíznom prenose

Doslova pár dní pred vianočnými sviatkami prekvapilo brata farára a spolu s ním i celý náš cirkevný zbor pozvanie na odborný seminár k prenosu z evanjelických služieb Božích, ktoré mali byť vysielané v roku 2015 vo verejnoprávných médiách RTVS. Počiatočná myšlienka, že iste ide o omyl, veď v cirkevnom zbore sme nemali žiadne informácie, že by od nás mali byť vysielané služby Božie v Slovenskej televízii, alebo v Slovenskom rozhlasu sa nepotvrdila. Bratia biskupi totiž vybrali nášho zborového farára a zároveň konseniora Považského seniorátu za kazateľa v 1. pôstnu nedeľu na službách Božích vysielaných v priamom pre-

nose v Slovenskej televízii a náš cirkevný zbor ako miesto, odkiaľ budú služby Božie vysielané.

Prvým krokom k príprave televízneho prenosu bola účasť brata farára na odbornom seminári, ktorý sa konal na Generálnom biskupskom úrade ECAV na Slovensku v Bratislave 14. januára 2015. Úvodnú pobožnosť mala sestra farárka Jarmila Petrulová. Brat generálny biskup Miloš Klátik privítal prítomným a poďakoval im, že prijali poverenie zboru biskupov a seniorov pripraviť vo svojich cirkevných zboroch služby Božie, ktoré budú odvysielané v médiách. Upozornil, že budú reprezentovať našu cirkev pred širokou verejnosťou, preto ich príprave a realizácii treba venovať veľkú pozornosť. Zároveň poďakoval vedeniu verejnoprávneho RTVS, že nám bezplatne dávajú priestor vo svojom vysielaní.

Zhodnotenie evanjelických služieb Božích v médiách za uplynulý rok predniesol brat prodekan EBF UK Milan Jurík. Upozornil na niektoré nedostatky a na to, čo treba rešpektovať pri príprave na vysielanie služieb Božích. K hudobnej stránke mediálnych prenosov zo služieb Božích sa vyjadril dlhoročný kantor a organista Miloš Matejka. Svoje postrehy, ako aj podnety na skvalitnenie evanjelickej cirkevnej hudby pripojil prof. Ján Vladimír Michalko. Dramaturg Oddelenia náboženskej publicistiky RTVS – STV Miloslav Gdovin upozornil na špecifiká televíznych služieb Božích. Niektoré momenty pri príprave na mediálne prenosy na záver zdôraznila sestra farárka Oľga Klátiková.

Na záver seminára sa pomodlil brat farár David Bázlik a brat generálny biskup udelil všetkým prítomným Áronovské požehnanie.

Ďalším krokom k príprave televízneho prenosu služieb Božích bola návšteva členov televízneho štábu v našom kostole 29. januára 2015, ktorej cieľom bola najmä obhliadka priestoru kostola, zhodnotenie svetelných a zvukových podmienok, prekontrolovanie scenára služieb Božích a ďalších technických záležitostí.

Počas celého tohto obdobia vrcholila aj príprava cirkevného zboru. Na službách Božích sme nacvičovali melódie piesní, ktoré sa mali spievať počas televízneho prenosu. V posledné týždne sa po záverečnom slove spievali aj konkrétne piesne. Zborový spevokol sa snažil čo najlepšie nacvičiť pieseň Víťazoslava Kubíčku Môj milý Bože.

V sobotu 21. februára v skorých popoludňajších hodinách sa postupne okolo kostola natlačil prenosový voz a 4 nákladné autá plné rozličnej techniky. Kostol sa postupne zaplňal reflektormi, mikrofónmi, kamerami a neskutočným množstvom káblov. Podvečer sa všetci účinkujúci na službách Božích stretli na generálnej skúške. Po zvukovej, svetelnej, kamerovej skúške a po posledných pokynoch pána režiséra sme sa všetci rozišli domov, aby sme nebeského Otca v modlitbách prosili o požehnanie nadchádzajúceho dňa.

Služby Božie začal brat kantor Martin Augustín organovým prelúdiom J. S. Bacha – Prelúdium c-mol. Následne bohoslužby pokračovali poriadkom nedeľných služieb Božích. Po kázni nasledoval blok modlitieb, ktoré predniesli Eva Kadlečíková, Emilia Vašková a Martin Ďurech. Záverečná časť služieb Božích

začala prednesom Sonáty Pietra Locatelliho v podaní sestry Ingridy Peťkovskej na flaute a výborným prednesom básne Jána Smreka Len poézia Oľgou Kusendovou. Následne zaspieval spevokol cirkevného zboru pieseň Víťazoslava Kubičku – Môj milý Bože, z opery Martin Luther. Brat dozorca Slavomír Šikuda oboznámil televíznych divákov s históriou i sú-

časnosťou cirkevného zboru. Služby Božie skončili po záverečnej liturgii organovým prelúdiom a nám všetkým sa po sklopení kamier dýchalo akosi ľahšie, pretože sme vedeli, že sme zvládli zodpovednú úlohu, ktorú nám prideliли bratia biskupi.

Reakcia na televízny prenos na seba nenechala dlho čakať. Mobilný telefón brata farára sa plnil SMS-kami, poďakovania prichádzali do mailovej schránky a nielen na fare zvonil telefón s volajúcimi z mnohých častí Slovenska. A my všetci sme cítili, že všetka námaha a stres pri príprave stál za to.

Brat Milan Jurík o tomto televíznom prenose napísal: „Celkovo hodnotím televízne služby Božie z Adamovských Kochanoviec ako výborne pripravené a zrealizované. Verím, že oslovili mnohých návštevníkov v chráme Božom, ako aj pri televíznych obrazovkách.

Oceňujem aj dobrý výber cirkevného zboru s pekným interiérom chrámu Božieho. Po technickej stránke boli služby Božie zvládnuté na profesionálnej úrovni.“

Príhovor zborového dozorca

Milé sestry, milí bratia, vážení televízni diváci.

Dovoľte mi, aby som Vás pri tejto slávnostnej príležitosti oboznámil s históriou a súčasnosťou nášho cirkevného zboru.

Cirkevný zbor v Adamovských Kochanovciach vznikol v roku 1548, keď kochanovský rímskokatolícky kňaz Adam Trnka spolu s farníkmi nenásilnou formou prestúpil na evanjelickú vieru. V tom istom roku sa stal evanjelickým aj vtedy samostatný cirkevný zbor v Melčiciach, naša dnešná filiálka. Celý zbor mal v čase rozkvetu 3000 duší. Od druhej polovice 17. storočia sa postupne začala prejavovať protireformácia, vtedy boli obidva kostoly evanjelikom odobraté a ľudia tajne navštevovali artikulárne kostoly v Trenčíne a v Súľove. Cirkev v Kochanovciach

bola obnovená po tolerančnom patente v roku 1781 .V Kochanovciach vtedy bolo už len 30 evanjelických rodín. Po pripojení Melčíc v roku 1783 vznikla potreba nového kostola, pretože do cirkevného zboru sa hlásilo už 304 evanjelických rodín. 30. októbra 1783 vydala Kráľovská námestná rada povolenie stavať kostol a povolať kňaza. Kostol bol v roku 1784 postavený za neuveriteľných 18 týždňov, (ako uvádza Jozef Ľudovít Holuby v Dejinách Dolno-trenčianskeho kontubernia). Postavili ho za výdatnej pomoci zemanov z Kochanoviec a Zemianskeho Lieskového a na Michala 29. septembra 1784 bol aj vysvätený. V roku 1833 bola ku kostolu pristavená veža, škridľu na chrám dali o rok neskôr. Na veži boli už v roku 1860 tri zvony, z ktorých dva boli odobraté v roku 1916 na vojenské účely a po skončení vojny boli kúpené dva nové. V chráme Božom sa nachádzajú 2 vitrážne okná donátorov. Severné farebné okno darovala manželka baróna Sekendorfa a južné okno je darom dozorcú zboru Gustáva Szilvaya. Na kazateľni je umiestnený erb rodiny Ottlík, ktorej členovia obývajúci susedný kaštieľ všemožne podporovali kochanovskú cirkev.

V cirkevnom zbore doteraz pôsobilo 24 kňazov, z ktorých niektorí patrili k významným osobnostiam evanjelickej cirkvi, ako napr. Ján Seberíni, ktorý sa zaslúžil o vydanie Zpěvníka evanjelického, jeho syn Gustáv pôsobil ako biskup v Békešskej-Čabe medzi dolnozemskými Slovákami, farár Peter Pavel Roy, otec básnika Vladimíra Roya,, ktorého 130. výročie narodenia si pripomenieme v apríli tohto roku, Ján Palic, neskorší senior Trenčianskeho seniorátu a ďalší.

Cirkevný zbor v Adamovských Kochanovciach mal i školu, na ktorej pôsobili vynikajúci učitelia: Juraj Chorvát , výborný hudobník a autor Veľkej partitúry k Tranosciu a Gustáv Šimko, školský inšpektor, ktorý bol zakladateľom spolku čitateľov a Spevokolu národných a duchovných piesní. Zaslúžil sa tiež o vznik Speváckeho zboru slovenských učiteľov.

Vo filiálke Zemianske Lieskové sa 16. decembra 1898 narodil Ján Čietek – básnik, spisovateľ, redaktor, publicista a vydavateľ známy pod pseudonymom Ján Smrek.

Z filiálky Veľčice pochádzal Ondrej Duda, ktorý sa spolu so svojou rodinou vysťahoval do Spojených štátov amerických, kde si spolu s inými Slovákami našli kus zeme, ktorú nazvali Slávia. Začali farmárčiť a dnes sa potomkovia Ondreja považujú za najväčších pestovateľov stonkového zeleru na svete. Rodinný podnik úspešne vedie už štvrtá generácia rodiny. Svätoplukove prúty zdobia každý stôl vedúcich podniku. Viera v Boha tvorí „chrbtovú kosť“ firmy, lebo cieľ a vízia je vyjadrená misijným poslaním – rozmnožiť Božie požehnania. Z týchto požehnaní Dudovci od samého začiatku budovali kostoly, školy, útulne a domy dôchodcov pre Slovákov z USA a Kanady a nie iba pre nich.

Cirkevný zbor Adamovské Kochanovce má v súčasnosti 1542 členov v siedmich filiálkach (v štyroch dedinách Trenčianskeho okresu). Náš zbor patrí do Považského seniorátu v Západnom dištrikte ECAV na Slovensku.

Žije aktívnym životom a okrem vnútromisijných aktivít nezabúda ani na zve-

ľadovanie zvereného majetku. Za posledné desaťročie sme len z príspevkov členov cirkevného zboru zrekonštruovali zborový dom, zateplili a opravili strechu fary, vybudovali parkovisko pri kostole, vyriešili statiku stropu kostola, rekonštruovali organ, zvony a ďalšie práce sú pred nami. O všetkých našich aktivitách sa už 6. rok môžete dočítať v Ročenke CZ, ktorú vydávame.

Spoločenstvo s naším nebeským Otcom budujeme na nedeľných i stredtýždňových službách Božích a pri rôznych iných cirkevno-zborových aktivitách. V čase trvania služieb Božích sa stretáva detská besiedka, v týždni dorast evanjelickej mládeže, konajú sa tiež biblické hodiny pre dospelých, stretáva sa spoločenstvo evanjelických žien, spevokol, v materských školách na území cirkevného zboru sa konajú biblické krúžky. Žiaci základných škôl sa pravidelne zúčastňujú biblickej olympiády. Pravidelne zasadá zborové presbyterstvo, ktoré plánuje, pripravuje a schvaľuje činnosť cirkevného zboru a jeho hospodársky život. Vzájomné bratsko-sesterské spoločenstvo však budujeme i na menej tradičných stretnutiach akými sú zborové výlety, zájazdy na kultúrne predstavenia, turistické pochody.

Ďakujeme Bohu za všetko dobré, radostné a oslovujúce, ďakujeme aj za ťažkosti a skúšky, v ktorých nás neopustil a zostal pri nás so svojou múdrosťou a pomocou. Kiež nás všetkých Pán vedie k pokore, s ktorou služobníci v evanjeliu vyznali: „Čo sme boli povinní vykonať, vykonalí sme“.

MAREC 2015

*** 15. marca 2015 bola pokrstená Nela Zbudilová**, prvorodená dcéra rodičov Matúša Zbudilu a Jany Srvátkovej z Chocholnej – Veľčíc.

Nela Zbudilová

† **Sestra Pavlína Kallová**, rod. Škúciiová z Chocholnej – Veľčíc, dcéra Štefana Škúciho a Anny, rod. Šebaňovej **zomrela 14. marca 2015** vo veku 83 rokov.

Seniorálny konvent

Dňa **7. marca 2015** sa v našom kostole konalo zasadnutie konventu Považského seniorátu ECAV na Slovensku pod predsedníctvom sestry seniorky Evy Juríkovej a seniorálneho dozorca Svetozára Naďoviča. Po úvodnej pobožnosti, ktorú vykonal domáci brat farár, seniorálny dozorca zriadil zasadnutie konventu a privítal všetkých prítomných, osobitne brata dištriktuálneho biskupa Milana Krivdu a brata dištriktuálneho dozorca Vladimíra Daniša. Za domáci cirkevný zbor konventuálov pozdravil zborový dozorca Slavomír Šikuda a oboznámil ich s históriou i prítomnosťou nášho cirkevného zboru. V ďalšom bode programu predniesla seniorskú správu za rok 2014 sestra seniorka. Na konvente tiež odznali správy o bohoslužobnom živote, o prisluhovaní sviatostí, o vyučovaní náboženstva, o vnútro-misijných aktivitách, o zasadnutiach seniorálnej pastorálnej konferencie, o finančnom hospodárení cirkevných zborov, o kontrole účtov seniorálnej pokladne, o činnosti seniorálneho presbyterstva. Členovia konventu schválili správu o hospodárení seniorátu za rok 2014 a rozpočet na rok 2015, zaoberali sa štatútom pripravovaného podporného fondu a na uvoľnené miesta v seniorálnom presbyterstve zvolili brata Petra Macu, brata Vlastimila Rigáňa – seniorálneho zapisovateľa a sestru Janu Drottnerovú – náhradnú seniorálnu zapisovateľku. Časovo obsiahlym bodom programu bola informácia o situácii v Cirkevnom zbore Beckov, ktorá nastala po nekandidovaní sestry Moniky Cipciarovej na miesto zborovej farárky. Počas diskusie sa konventuálom prihovoral dištriktuálny biskup, ktorý zaželel všetkým prítomným a celému seniorátu hojnosť Božieho požehnania v ďalšej práci. Po skončení zasadnutia seniorálneho konventu sa v zborovom dome podávalo pohostenie, ktoré pripravili ochotné sestry a bratia, aby sa konventuáli mohli vrátiť domov nasýtení duchovne, ale i telesne.

Predsedníctvo Považského seniorátu

Zborové kolo biblickej olympiády

Aj v školskom roku 2014/2015 sa žiaci ZŠ s MŠ Jána Smreka Melčice – Lieskove zapojili do biblickej olympiády vyhlásenej Evanjelickou cirkvou a. v. na Slovensku. Záujem prejavili najmä žiaci 3., 4. (1. kategória) a 5. ročníka (2. kategória). Témou zo Starej zmluvy boli „Preddejiny“ a z Novej zmluvy „Ženy v Novej zmluve“.

Školské kolo sa konalo **12. marca** a najviac bodov získali v 1. kategórii: Janka Fabianová (4. ročník) a Miroslav Ozimý (3. ročník) a v 2. kategórii: Ella Kontrová a Sára Ondrejčíková (obe z 5. ročníka).

Skúste si preveriť, ako by ste odpovedali na niektoré otázky z testu.

1. Ako je predstavený Boží Syn Ježiš Kristus v súvisi so stvorením sveta?

- a./ ako Duch Boží, ktorý sa vznášal nad vodami
- b./ ako Božie Slovo, ktorým bolo všetko stvorené
- c./ nijako, lebo nebol pri stvorení

2. Čo Boh stvoril na štvrtý deň?

- a./ vtáky a ryby
- b./ more a zem, rastliny a stromy
- c./ slnko, mesiac a hviezdy

3. Čo urobil človek v raji na Boží príkaz?

- a./ pospíetal figové listy a urobil si zástery
- b./ jedol ovocie zo stromu poznania dobra a zla
- c./ dal mená všetkým pozemským tvorom

4. Ako napomínal Hospodin nahnevaného Kaina?

- a./ Ovládni sa, nepovoľuj hriechu !
- b./ Hnevaj sa, ale nehreš !
- c./ Zmier sa so svojím bratom !

5. Ako sa volala hora na ktorej vrchole zastal koráb?

- a./ Ararat
- b./ Chóreb
- c./ Sínaj

6. Prečo Ján Krstiteľ kritizoval Herodesa Antipasa? Pretože

- a. si zobral za ženu manželku svojho brata
- b. viedol boje proti Rimanom
- c. zaviedol pre Židov vysoké clo

7. Ktorý deň ležal Lazar v hrobe, keď ho Pán Ježiš vzkriesil?

- a. štvrtý
- b. piaty
- c. šiesty

8. O ktorej hodine ukrižovali vojaci Pána Ježiša?

- a. o deviatej ráno
- b. napoludnie
- c. o tretej poobede

(správne odpovede: 1. b, 2.c, 3.c, 4.a, 5.a, 6.a, 7.a, 8.a)

Zasadnutie stavebného výboru

V utorok **17. marca** sa konalo zasadnutie zborového stavebného výboru, ktorého sa zúčastnili zborový farár, zborový dozorca a členovia Milan Lukáč, Milan Adamčí, Jarmila Šebáňová a Ľubomír Staňák. Hlavnou témou zasadnutia bol zámer maľovať kostol, ktorý schválilo zborové presbyterstvo. Brat dozorca oslovil Pavla Oravca z Trenčína, ktorý maľoval kostol aj v Trenčíne a v Drietome. Oslovený predložil ponuku na maľovanie kostola a lavíc v kostole. Brat dozorca tiež oslovil Milana Chmela z Chocholnej-Velčíc, ktorý by mohol vykonať stolárske práce na laviciach. Členovia stavebného výboru po oboznámení sa s referenciami oslovených súhlasili, aby maľovanie kostola a náter lavíc realizoval Pavol Oravec a stolárske práce previedol Milan Chmelo. Stavebný výbor sa tiež zaoberal rozhodnutím zborového presbyterstva vymeniť plynový kotol v kostole a z predložených ponúk vybral ponuku Vladimíra Vlnu z Chocholnej-Velčíc.

Seniorálne kolo biblickej olympiády

27. marca sa v Cirkevnom zbore Zemianske Podhradie zišlo 44 víťazov školských kôl biblickej olympiády na seniorálnom kole biblickej olympiády. Úvodné bohoslužby sa konali v chráme Božom, kde sa po zaspievaní piesne „Kto stvoril“ prítomným prihovril brat farár Dušan Vaňko. Veľmi pútavým spôsobom s použitím videoprojekcie pripomenul, čo všetko Pán Boh stvoril, a nielen stvoril, ale ako píše žalmista Hospodin „určuje počet hviezd a všetkým dáva meno“. (Ž 147,4) Ale ani pri všetkej tejto „práci“ nezabudol na nás. Poslal nám Spasiteľa, ktorý nás zachránil a chce zmeniť náš život. V závere kázne zaspieval brat farár pieseň z vlastnej tvorby, ktorá bola inšpirovaná slovami ôsmeho žalmu.

Po presune do blízkej základnej školy a rozdelení žiakov do štyroch kategórií nastal čas samotného testu, ktorý mal preveriť vedomosti jednotlivých súťažiacich. Pre niektorých boli otázky ťažšie a pre iných ľahšie, ako to už na biblickej olympiáde býva. Napokon mohla skúšobná komisia zverejniť výsledkovú listinu, v ktorej boli i mená štyroch súťažiacich z nášho cirkevného zboru. V 1. kategórii (žiaci

3. a 4. ročníka) získal Miroslav Ozimý z Melčíc Lieskového 72 bodov a umiestnil sa na 10. mieste, Janka Fabianová z Adamovských Kochanoviec získala 81 bodov a umiestnila sa na 7. mieste. V 2. kategórii (žiaci 5. a 6. ročníka) získala Sára Ondrejčíková z Melčíc – Lieskového 77 bodov a umiestnila sa na 11. mieste, **Ella Kontrová z Adamovských Kochanoviec získala 95 bodov a umiestnila sa na 1. mieste.** Všetkým súťažiacim aj touto cestou gratulujeme a prajeme im, aby si to čo sa naučili z Písma svätého zachovali vo svojich myšliach a podľa toho aj žili.

Účastníci biblickej olympiády na úvodných bohoslužbách

Stretnutie presbyterov Považského seniorátu

28. marca 2015 sa v Kálnici konalo stretnutie dozorcov, presbyterov, ordinovaných i neordinovaných pracovníkov cirkevných zborov Považského seniorátu. Za náš cirkevný zbor sa stretnutia zúčastnil brat farár a sestry presbyterky Anna Strechová a Emília Vašková.

Úvodná bohoslužba bola v modlitebni, kde zvest'ou Božieho slova poslúžila sestra farárka Renáta Bobáková z Nitrianskej Stredy. Za základ zvesti si zvolila slová Pána Ježiša, ako ich zapísal evanjelista Matúš v 5. kapitole: „Ak ťa niekto núti na mŕtvolu, choď s ním dve. Kto ťa prosí, tomu daj, a neodvracaj sa od toho, kto si chce požičať od teba.“

Najskôr nám porozprávala veľmi zaujímavý príbeh úspešného podnikateľa, ktorý sa podelil o tajomstvo svojho úspechu so študentmi ekonómie. Spočívalo len v troch slovách: „A niečo navyše“. Vždy totiž urobil to, čo sa od neho očakávalo, čo bolo potrebné, ale aj niečo navyše. A týmito slovami by sa mal určite riadiť aj každý pracovník v cirkvi. Nenáhliť sa napríklad z každého cirkevného stretnutia domov, ale poslúžiť druhým svojimi schopnosťami. Ten, ktorý nás povolal do našej služby, Pán Ježiš, nám dá predsa vždy dostatok síl a schopností vykonať aj niečo navyše, niečo viac ako od nás naše okolie očakáva.

Stretnutie pokračovalo v blízkom kultúrnom dome, kde najskôr zaznela podnetná a inšpirujúca prednáška sestry seniorky Bratislavského seniorátu doc. ThDr. Sidonie Horňanovej, PhD. „Prorok Eliáš“. Po krátkej prestávke sa prítomným prihovril brat seniorálny dozorca Považského seniorátu Ing. Svetozár Naďovič,

ktorý pri príležitosti Roku Ľudovíta Štúra hovoril o vzťahu Ľudovíta Štúra k niektorým cirkevným zborom nášho seniorátu.

V závere prítomní diskutovali o aktuálnych témach, ktoré tešia, ale i trápia členov našich cirkevných zborov. Po občerstvení, ktoré pripravili ochotní domáci bratia a sestry sme sa telesne, ale najmä duchovne občerstvení a povzbudení vrátili do svojich cirkevných zborov.

Matúš a Zuzana Beňovičovi

a Radoslavy Janišovej z Melčíc – Lieskového.

APRÍL 2015

♥ 18. apríla 2015 vstúpili do manželstva **Matúš Beňovič** zo Štvrtka a **Zuzana Kostelná** z Chocholnej – Velčíc.

*18. apríla 2015 bola pokrstená **Karolína Koteková**, prvé dieťa rodičov Milana Koteka

Karolína Koteková

† **Sestra Helena Mikušat'ová**, rod. Schaff'erová z Nového Mesta nad Váhom, dcéra Jozefa Christ a Ilsy Dvořákovej **zomrela 8. apríla 2015** vo veku 69 rokov.

Seniorálna pastoraálna konferencia

V pondelok **13. apríla** sa v zborovom dome uskutočnila Seniorálna pastoraálna konferencia kňazov Považského seniorátu. Po privítaní prítomných 17 kňazov z nášho seniorátu poslušil náš zborový farár ranným zamyslením nad Božím slovom.

Prednáškou poslužil predseda Spoločenstva evanjelickej mládeže **Vladimír Maťaš**, ktorý hovoril o činnosti SEM-u, projektoch pre mladých a rôznych formách spolupráce s cirkevnými zbormi.

Informáciami sestry seniorky **Evy Juríkovej** sa pracovná časť porady kňazov skončila. Prítomných však ešte čakalo nielen chutné pohostenie, ale tiež príjemne strávené chvíle vzájomných rozhovorov.

Konfirmácia

Druhá nedeľa po Veľkej noci býva tradične v našom cirkevnom zbore nedeľou, kedy sa v našom spoločenstve koná slávnosť konfirmácie. Ale prečo vlastne slávime konfirmáciu? Je to veľmi dôležitá otázka. Ku konfirmácii majú pristupovať deti veriacich rodičov, ktoré boli pokrstené a ktoré sú doma vedené k živému vzťahu k Pánovi Ježišovi Kristovi. Konfirmandi majú byť oboznámení s Božím slovom

a s učením cirkvi a na základe všetkých týchto znalostí majú potvrdiť, že skutočne chcú prijať Ježiša Krista ako Pána svojho života. Často sa však stáva, že mladí ľudia, ktorí prichádzajú na konfirmačnú prípravu, nie sú vedení k živej viere a potom zápasíme o to, aby sa v priebehu konfirmačnej prípravy osobne stretli s Pánom Ježišom Kristom, zažili oživujúci dotyk Boha, prijali dar viery do svojich sŕdc.

Snažili sme sa o to opäť aj pri dvojročnej konfirmačnej príprave devätnástich mladých bratov a sestier, ktorí 19. apríla pristúpili k oltáru, aby vyznali svoju vieru a boli konfirmovaní za dospelých členov cirkvi. Boli to: Ivan Adamči, Monika Bobocká, Martin Fabian, Adrián Habšuda, Barbora Horňáková, Ivan Kollár, Ján Kollár, Vanessa Kováčová, Denis Masár, Hana Mišíková, Katarína Nováková, Andrea Ondrášková, Ivana Ondrášková, Matúš Ozimý, Simona Petrová, Jakub Potoček, Samuel Potoček, Radovan Šikuda, Viktória Šikudová.

Dúfame, že slávnosť konfirmácie nebola len peknou slávnosťou, na ktorú sa z času na čas vynoria spomienky, ale bola povzbudením vo viere pre všetkých – konfirmandov, ich rodiny, ale aj pre celý náš cirkevný zbor.

MeetGod

Každý piatok počas 4 mesiacov sme sa stretávali s piatimi dorastákmi a venovali sme sa biblicko-študijnej súťaži MeetGod. Študovali sme známe aj menej známe príbehy Novej Zmluvy. Téma tohto ročníka bola Nepochopiteľná a radikálna láska a tú sme hľadali aj v jednotlivých príbehoch. Videli sme Ježiša, ktorý si všimol tých, ktorých ostatní obchádzali, dotýkal sa ľudí, ktorým sa všetci vyhýbali, rozprával sa aj s takými, s ktorými sa nikto nerozprával, nesúdil odsudzovaných ostatnými a nakoniec sa podvolil vôli Otca a obetoval sa za všetkých ľudí.

Popri štúdiu ôsmich príbehov sme plnili aj praktické úlohy, pri ktorých sme pomáhali ľuďom vo svojom okolí, robili sme pre nich darčeky a učili sme sa prejavovať im takú lásku akou nás miluje Ježiš.

Celá súťaž bola ukončená záverečnou víkendovkou , kde sme skrze rôzne testy a súťaže preverovali svoje vedomosti o jednotlivých príbehoch. Ďakujem Bohu za to, že sme mali možnosť zapojiť sa do tejto súťaže a tak sa zase a znova uistiť o Jeho láske. EK

Výlet na Devín

V sobotu **25. apríla 2015** sme sa vybrali na hrad Devín, kde sa konala národná slávnosť, venovaná 200. výročiu narodenia Ľudovíta Štúra ako aj spomienke na pamätnú vychádzku štúrovcov na hrad Devín v nedeľu na Juraja, 24. apríla 1836.

Hlavnou časťou slávnosti boli slávnostné služby Božie na nádvorí hradu. Na úvod všetkých prítomných privítala sestra seniorka Bratislavského seniorátu Sidonia Horňanová, ktorá povedala: „Zhromaždili sme sa na týchto slávnostných evanjelických službách Božích na Devíne pri príležitosti 200. výročia narodenia významnej osobnosti slovenských národných dejín – učiteľa, novinára, historika, jazykovedca – kodifikátora spisovnej slovenčiny, poslanca uhorského snemu Ľudovíta Štúra, študenta a neskôr profesora na bratislavskom evanjelickom lýceu. Pripomíname si aj pamätný výstup na Devín, ktorý podnikli členovia Spoločnosti česko-slovenskej, ktorá sa usilovala o rozvoj národného povedomia a ktorej predsedom sa stal práve Ľudovít Štúr. Práve na tomto mieste prijal slovanské meno Velislav.“

Na slávnostných službách Božích liturgovali seniorka Bratislavského seniorátu Sidonia Horňanová, seniorka Považského seniorátu Eva Juríková, zborový farár Ján Kolesár z Bratislavy-Petržalky a zborový farár Jan Oslík z Modry. Na službách Božích niekoľko piesní zaspieval i zborový spevokol Laudate z Bratislavy-Petržalky pod vedením zborovej faryčky Evy Kolesárovej.

Po slávnostných službách Božích boli položené vence k pamätnej tabuli Ľudovíta Štúra. Po vystúpení spevokolu Laudate a žiakov prvého ročníka Evanjelického lýcea v Bratislave nasledoval program folklórnej skupiny Bystričan zo Záhorskej Bystrice.

Krátko popoludní odznela zaujímavá hudobno- dramatická kompozícia „Vzlietli orli vysoko“, v ktorej Juraj Sarvaš priblížil poslucháčom nielen osobnosť Ľudovíta Štúra, ale i J. M. Hurbana, M. M. Hodžu a ďalších štúrovcov a zarecitoval ukážky z ich tvorby. Zhudobnené básne štúrovcov zaspieval mužský spevácky oktet Danubius Octet Singers.

So súhlasom dôstojného brata dištriktuálneho biskupa Mgr. Milana Krivdu uverejňujeme kázeň slova Božieho z týchto služieb Božích.

Židom 11,24 -26 : „Vierou odoprel Mojžiš, keď už dorástol, volať sa synom faraónovej dcéry. Radšej zvolil protivenstvo znášať s ľudom Božím, ako mať chvíľkový pôžitok z hriechu a pohanenie Kristovo pokladal za väčšie bohatstvo ako egyptské poklady. Lebo mal pred očami odmenu.“

Tento rok si pripomíname 200. výročie od narodenia nášho významného národného buditeľa, verného evanjelika augsburského vierovyznania Ľudovíta Štúra.

ra. Bol to muž, ktorý náš ubiedený, ujarmený národ dvíhal, vzdelával, jeho práva na slobodu a slušný život, v nádeji na lepšie časy ho udržoval, teda pracoval pre nás všetkých. Jeho srdce bolo naplnené slúžiacou a obetavou láskou, ktorá nikdy nehľadala svoje záujmy, vlastný prospech, ale predovšetkým vždy robil to, čo bolo prospešné pre slovenský národ, pre svoju vlasť. Mal aj spriaznené duše – svojich spolupracovníkov, ktorí hoci boli mladí vedel v nich zažať – roznieť – vzbudiť zmysel, že sme povolaní žiť nie sebe, ale celku. Vplyvom Štúrových myšlienok, skutkov sme získali mnohých národných buditeľov, pevcov – hudobných skladateľov, učiteľov, bojovníkov a vykonalo sa toľko prospešnej práce na dedičnej roli nášho národa ako v žiadnej inej dobe. Slúžiť národu a pre národ sa stalo tak silnou tradíciou, že táto prežila aj štúrovcov a dlhý čas usmerňovala a veríme, že bude usmerňovať prácu a život nášho národa.

Práca štúrovcov pripravila nielen národné prebudenie, ale aj mravné. Štúrovci žili slušne - mravne a tak osobným príkladom svojho života sa snažili privádzať aj široké vrstvy národa ku poctivosti, svedomitosti, úprimnosti, ku vzdelanosti, ku čistote v slovách i skutkoch, ku premáhaniu hriešnych sklonov / ako boli: chamtivosť, túžba po majetkoch – peniazoch, cudzoložstvo - rozpustilosť, opilstvo, klamstvo, závisť, krádež, atď. / a učili – vychovávali ku nažívaniu podľa dokonalých Božích pravidiel. To viedlo v spoločnosti k obmedzeniu hriešnych – trestných činov a ku šíreniu slušného správania sa v osobnom a verejnom živote.

Je správne, keď si takéhoto národného buditeľa a veľkého syna národa pripomíname na službách Božích, lebo on bol aj úprimne veriacim evanjelikom, za čo sme Pánu Bohu vďační.

Tak ako sa zapísal hlboko do dejín Izraelského národa Mojžiš, tak sa do našich zapísal hlboko a veríme, že navždy náš Ľudovít Štúr.

Ako vieme z dejín Mojžiša už od malička vychovávala faraónova dcéra, ktorá si ho adoptovala za syna. Mal všetky predpoklady žiť ako egyptský princ v sláve a pohodlí. Ale už v mladosti si Mojžiš uvedomil svoju príslušnosť k Izraelu, a preto sa vzoprel tomu, aby ho menovali synom faraónovej dcéry. On to dokázal celým svojim postojom viery. Tým, že Mojžiš úprimne veril v Hospodina a pridržal sa Božích pokynov sa neodcudzil ani svojmu náboženstvu, ani svojmu izraelskému ľudu. Viera mu pomohla sa vzdať pohodlného života na kráľovskom dvore, totiž vediac, že Božie vedenie Izraela je jedine správne a že on má mať v ňom svoj podiel. „Radšej zvolil protivenstvo znášať s ľuďom Božím, ako mať chvíľkový pôžitok z hriechu.“

A náš Ľudovít Štúr tiež úprimne veril v Pána Boha a pridržal sa Božích pokynov, postupoval podobne. Nad výhody, prospech a pohodlie, ktoré mu ponúkala v tej dobe vládnuca garnitúra, sa záchrana slovenského národa stala prvoradejšia a vyvolil si radšej znášať protivenstvá, trpieť s ľuďom Božím ako aj vyhlásil: „My stali sme si do služby ducha, a preto musíme prejsť cestou života trnistou!“

Najväčší syn národa dáva nám aj dnes dobrý príklad na kresťanský život! Nehanbil sa byť veriacim kresťanom evanjelikom a priznávať sa ku Kristovmu

evanjeliu. Miloval svojich v národe, až do konca. Celým svojím životom slúžil blížnym.

Eudovít Štúr sa nehanbil priznať k evanjeliu Kristovmu, za Božiu starostlivosť, za to, že Boh poslal k nášmu vykúpeniu i spaseniu svojho jednorodeného Syna Ježiša, ktorý zomrel za naše hriechy tou najpotupnejšou smrťou na golgotskom kríži, aby nás zachránil od smrti večnej a moci diabolskej. On sa nielen že nehanbil, ale sa z celého svojho srdca tešil, najväčšiemu vyznaniu, že ľudia sú odlišní od iných živočíchov a to tým, že máme možnosť žiť nielen do smrti, ale aj po smrti a najväčšej výhode, že so svojimi milými môžeme prebývať nielen časne, ale aj večne. Nehanbil sa myšlienky Kristovho evanjelia aplikovať – uskutočňovať podľa pravidiel lásky, služby, pravdy svietiť dobrými skutkami i mravnou etikou. Nehanbil sa za to, že verí – dôveruje a modlí sa k Bohu i chodí na služby Božie. A aj na evanjelickom lýceu v Bratislave, keď vyučoval sa smelo priznal ku Kristovmu príkazu: „A budete mi svedkovia...“ Keď jeden z jeho žiakov Viliam Paulíny Tóth zaznačil: Keby som nemal Štúra za svojho profesora, istotne by som blúdil. Nevyhynie mi nikdy z pamäti, aký dojem urobilo na mňa, keď raz Štúr, prídúc na hodinu slovenčiny, otvoril Nový zákon a začal nám vykladať reč Kristovu na hore. Všetci sme nad tým, čo nám vyložil, dlho chodili zamyslení.“

Na sne neváhal Štúr vyznať o kresťanstve nasledovné: „Hrozný stav potláčania národov bol možný len tam, kde kresťanstvo nebolo a je možný len tam, kde sa kresťanstva nedržia. Kresťanstvo ako každému človeku tak aj každému národu slobodu duchovnú prisľúbilo a dalo.“ Najväčší syn národa sa nehanbil za evanjelium. Nehanbime sa ani my prijať Kristovo evanjelium a riadiť sa jeho myšlienkami, žiť v spoločenstve s Bohom a priznávať sa k nemu v každodennom živote.

Ďalšou takou charakteristickou črtou Štúra bola tá, že miloval svoj národ a až do konca svojho života. Ako Mojžiš, tak aj on odmietol sa slniť v priazni mocných, keď jeho národ trpel: radšej sa sklonil k svojmu ľudu s láskou, ktorou uistil: neopustím vás - Ja som váš a vy ste moji. – Láskou vedený precítil vtedajšiu biedu – poľutovaniahodnosť slovenského ľudu, i hospodársku, ale i duchovnú a národnú. Lutoval všetkých. Nezostal však len pri ľúlosti, žalostení. Štúr skúmal príčiny biedy, chudoby, aby ich potom odstránil.

Štúr nielenže miloval svoj národ, ale aj srdcia svojich spolupracovníkov zapálil k tejto krásnej a vznešenej službe. Štúrovci dokázali, že s kresťanskou láskou viacej zmôžeme. Týmto myšlienkam nás v prvom rade učí aj dnes náš Spasiteľ Ježiš Kristus; v jeho šľapajach však aj Eudovít Štúr. Svedčí o tom aj list, ktorý Štúr napísal biskupovi Jozefimu: „Vúle má pomoci rodu nášmu slovenskému mi vždy svítila jako hviezda. I jen vtedy mi prestane svítiti, když zastaví se tluk srdce mého.“

Táto vôľa prechádzala aj do jeho skutkov, lebo on skutočne slúžil blížnym. Spomínali sme Mojžiša, ktorý vyviedol z egyptského otroctva svoj ľud a vchovával ho, napomínal, trezlivito sa oň staral až do svojej smrti. Pre svoj národ žil a pracoval aj Štúr až do svojej smrti. Dvíhal národné povedomie, vchovával a k oslobodeniu viedol.

Bol presvedčený, že „... história je pre národ tým, čím je svedomie pre človeka.“ Nie div, že prišiel na myšlienku uskutočniť vychádzku na „hroby dávnej slávy“, chcúci tak „... padlé samostatnosti slovenské národné sväte zasvätiť...“, na Devín, kde chcel obnoviť pamiatku našej samostatnosti, vzdať hold slovenskej vzájomnosti a kochať sa v národných citoch. Vzhľadom k okolnostiam sa so svojim zámerom zveril iba najbližším priateľom, s ktorými vybral ďalších, z opatrnosti iba jedenástich študentov. Bol v ustavičnom podozrení pre svoje národné snahy, nechcel zbytočne provokovať, a preto organizoval výlet v tajnosti. Bolo to práve v nedeľu 24.4.1836 na Juraja. Na pozvanie Ľudovíta Štúra zišlo sa 16 mladých ľudí v záhrade hostinca pod hradom. Nálada bola slávnostná, čo vyzdvihol aj Štúr keď povedal: „Slnce vychádzalo z jasna, keď sme sa približovali k starým hradbám osamelého Devína a zdalo sa nám, že vychádza nový deň Slovenska.“ Zaspievali zborovo na nápev piesne Nitra, milá Nitra text Štúrovej básne a pridali si k svojim občianskym menám slovenské. Ľ. Štúr prijal meno Velislav. Aké je to vzácné a symbolické keď sa aj my dnes stretáme na týchto posvätných miestach a je tu aj naša mládež a tiež študenti z Evanjelického lýcea, ale tiež aj Evanjelické-ho gymnázia z Banskej Bystrice.

Mojžiš sa nedožil vstupu do zasľúbenej slobodnej zeme, uvidel ju však z vrchu Nébo. Nedožil sa toho ani Štúr, jasne si predstavoval ako lepšie sa bude žiť slovenskému ľudu, keď dosiahne slobodu a slušnejšie zamestnanie/ životy - prácu/. Ale tak ako Mojžiš, aj Štúr svojou svojou činnosťou pomáhal ľudu všestranne vo všetkých jeho potrebách. V prvom rade sa ho snažil viesť - vychovávať správne – výchovou postavenou na náboženskom základe, keď povedal: „Nech je tomu ako chce, náš národ sa drží náboženstva, a my inou cestou nesmieme kráčať“. Nie je človek len z hliny, Boh vdýchol doňho i svojho ducha. Rozduchujte v sebe túto iskru vyššiu a verte, že vznešenosť človeka záleží len v živote vyššom, v živote duchovnom.“ Viera v Boha, spása duše, neboli mu vedľajšími, ale vecami prvoradými. Svojou mnohostrannou činnosťou sa zaslúžil o rozvoj slovenského národného hnutia, ktoré pod jeho vedením nadobudlo schopnosť viesť zápas za národné práva Slovákov v ťažkých podmienkach národnostného útlaku ústiaceho do snáh o pomaďarčenie Slovákov. Jedným z hlavným cieľov životného snaženia Ľudovíta Štúra bolo povzniesť Slovákov ako svojbytný národ cestou všestrannej modernizácie na úroveň vyspelých európskych národov. Tento cieľ však nemali dosiahnuť na úkor iných, ale vlastným pričinením. Ľudovít Štúr viedol ľud, kým bolo možné osvetou, keď bolo treba, bojom. Písal, rečnil, básnil a vzdelával. Významná bola aj jeho aktivita poslanca Uhorského snemu, bol kodifikátorom spisovnej slovenčiny, zakladateľom Slovenských národných novín a spoluzakladateľom Slovenskej národnej rady v septembri 1848 vo Viedni, ktorá bola prvým národnopolitickým orgánom Slovákov. Ľudovít Štúr slúžil svojmu slovenskému národu celým svojím srdcom, svojím životom a silu k tomuto všetkému mu dávala práve viera. On sa nehanbil za evanjelium Kristovo. A Pán Boh sa k nemu tiež priznal, keď požehnával napriek ťažkostiam, jeho vznešený cieľ, ktorý aj usku-

točnil. Nehanbime sa ani my za Kristovo evanjelium, priznávajme sa k viere tak ako Ľudovít Štúr a potom dokážeme s Božou pomocou vykonať mnoho dobrého.

Vladimír Roy

V 3. nedeľu po Veľkej noci **26. apríla 2015** sme si na slávnostných službách Božích pripomenuli 130. výročie narodenia kňaza, básnika, prekladateľa Vladimíra Roya, ktorý sa narodil v rodine vtedajšieho zborového farára Petra Pavla Roya a jeho manželky Boženy, dcéry Jozefa Miloslava Hurbana 17. apríla 1885.

Na úvod služieb Božích privítal všetkých prítomných zborový dozorca Ing. Slavomír Šikuda. Osobitne privítal duchovných pastierov z cirkevných zborov, kde Vladimír Roy pôsobil Mgr. Jána Sadloňa z Bukovca a Mgr. Lenku Rišiaňovú z Púchova, ako aj predstaviteľov týchto cirkevných zborov, seniorálneho dozorcú Považského seniorátu Ing. Svetozára Nad'oviča, Mgr. Art Juraja Sarvaša, seniorku Považského seniorátu ThDr. Evu Juríkovú a biskupa Západného dištriktu ECAV Mgr. Milana Krivdu.

Brat biskup na službách Božích poslušil zvesťou Božieho slova, ktorú s jeho láskavým súhlasom uvádzame v závere príspevku.

Po kázni domáci brat farár priblížil život Vladimíra Roya a o jeho básnickom diele precitene porozprával Juraj Sarvaš citujúc pritom z viacerých jeho diel.

Vladimír Roy navštevoval Pedagogickú školu v Modre, študoval na nižšom gymnáziu v Skalici a v štúdiu pokračoval na evanjelickom lýceu v Bratislave, kde v roku 1905 maturoval. V rokoch 1905 -1909 študoval teológiu a filozofiu na bratislavskej Evanjelickej teologickej akadémii a v rokoch 1910 - 1911 na teologickej fakulte univerzity v Edinburhu. V roku 1909 bol vysvätený za kňaza a nastúpil ako kaplán postupne v Liptovskom Mikuláši, na Starej Turej a v Budapešti. V rokoch 1912 - 1914 bol evanjelickým farárom v Púchove. Pred prvou svetovou vojnou navštívil Francúzsko, Holandsko, Nemecko a škandinávské krajiny. V roku 1914 narukoval ako príslušník rakúsko- uhorskej armády. Po návrate z vojny v roku 1919 až do roku 1925 pôsobil opäť ako evanjelický farár v Púchove. Pokúsil sa profesionálne venovať spisovateľskej a prekladateľskej činnosti, ale pre nedostatok finančných prostriedkov musel znova prijať kňazskú stanicu a v rokoch 1927 - 1934 bol farárom v Bukovci. Už od študentských rokov sa aktívne zúčastňoval na verejnom živote ako zástupca študentov na zjazdoch Slovenskej národnej strany v Martine alebo agitátor za slovenských kandidátov vo voľbách do uhorského snemu v pezinskom volebnom okrese.

Verše začal písať už ako vysokoškolák. V rokoch 1919 – 1920 bol redaktorom Slovenského denníka, neskôr spoluredaktorom časopisu Prúdy a redaktorom Denice, v ktorých aj publikoval. Jeho verše vychádzali aj v Národných novinách, Cirkevných listoch, Slovenských pohľadoch a v Zborníku slovenskej mládeže. Venoval sa poézii i próze, publikoval články, úvahy, recenzie, prednášky, kázne a náboženské úvahy. Bol významným prekladateľom európskych autorov (Charles Dickens, Alan Edgar Poe, lord Byron, Johann Wolfgang Goethe, Guy de

Maupassant). Dramaticky upravil operu Kováč Wieland od Jána Levoslava Bellu. S manželkou Vierou, rodenou Švehlovou vychovali syna Ivana Vladimíra a dcéru Zorku. 1. augusta 1934 zo zdravotných dôvodov predčasne odišiel na dôchodok a presťahoval sa do Martina. V rokoch 1935 – 1936 sa liečil v Vysokých Tatrách.

Zomrel 6. februára 1936 v Novom Smokovci v kruhu svojich najbližších. Pochovaný je na Národnom cintoríne v Martine.

Ďakujem Pánu Bohu, že požehnal tieto slávnostné služby Božie na ktorých sme si pripomenuli 130. výročie narodenia nášho významného rodáka Vladimíra Roya, ktorý sa zapísal medzi významné osobnosti našej Evanjelickej cirkvi.

Kázeň dôstojného brata biskupa Mgr. Milana Krivdu

2Tm 2,8-9 „Ježiša Krista, ktorý bol vzkriesený z mŕtvych a je z Dávidovho potomstva, zachováva v pamäti podľa môjho evanjelia, pre ktoré trpím až po okovy ako nejaký zločinec, ale slovo Božie nie je v okovách.“

Apoštol Pavel nám vo svojich listoch zanechal veľmi veľa rozličných napomenutí a myšlienok bohatých na obsah. Nevyhol sa ani Kristovmu vzkrieseniu, ktoré pokladal za základ svojej viery a dokonca hovorí, že ak by Kristus nebol vstal z mŕtvych – tak je daromné naše kázanie a daromná je naša viera. Kristus však vstal z mŕtvych. V tom je nádej, zdroj sily, to je svetlo porážajúce mrákoty smrti. Ak sa nám aj zdá, že zlo triumfuje, že spravodlivosť a pravda sú znevážené – vždy nanovo môžeme počuť: Kristus vstal z mŕtvych, Kristus žije, Jeho je posledné víťazstvo. On, živý a mocný je zárukou konečného víťazstva Božej spravodlivosti, pravdy a lásky. Ukrižovali Ho, pribili na kríž, pľuvali a hanobili. Pochovali a privalili veľký kameň. No ďalej ich moc nesiahala. Až sem ide náš hriech – až toto všetko dokáže: znásilniť, udupať, zabiť. No nikdy nemôže a nedokáže definitívne zvíťaziť nad tým, ktorého ustanovil Boh Pánom a Kráľom večnosti. Hrobový kameň je zase odvalený, hrob prázdny a zhanobený Kristus žije. Kde je ó smrť, kde je tvoje víťazstvo? Kristus vstal z mŕtvych! Nepriatelia Ježiša Krista urobili všetko, aby Ho umučili a zahubili. Zaradili Ho medzi zločincov a poviesili na kríž. Spútali Ho okovami smrti. Ale okovy padajú a Kristus – vtelená pravda a láska je tu zase. Slávnejší, skvelejší a mocnejší. Nadovšetko vyvýšený – živý – na veky živý! Koľkokrát Ho chceli znovu zabiť, umlčať Jeho pamiatku, vyhubiť Jeho svedkov a vyznavačov? Kdekoľvek sa ozvalo Jeho meno sa zapálili hranice, bolo

nové križovanie a tiekla krv, kopané nové hroby. No kde sú všetci tí, ktorí chceli zvíťaziť nad premožiteľom smrti? Dávno sú zabudnutí a dokonale mŕtvy. On vstal! Je mu daná všetka moc na nebi i na zemi. Boh Ho povýšil nad všetkým a dal Mu meno nad každé meno, aby sa v Ježišovom mene skláňalo každé koleno... Pamätaj, že Ježiš Kristus vstal z mŕtvych – to je moje evanjelium, moje radostné posolstvo – napísal kedysi apoštol Pavel svojmu mladému spolupracovníkovi Timoteovi. A to je i naše radostné posolstvo, evanjelium každej nedele pre všetkých, pre celý svet – pre teba i pre mňa. Nič slávnejšieho nám nemôže nikto povedať, nič nádejnejšieho nemôžeme nikdy počuť. A zároveň je to posolstvo také zvláštne, že vzbudzuje aj rozpaky a pochybnosti. Môžem tomu veriť? A dokážem tomu veriť a spoľahnúť sa na to ako na neotrasiteľný fakt a skutočnosť? Nie je toto tvrdenie, že Kristus vstal z mŕtvych len výplod vzdušnej fantázie, len výmysel, ktorý nás má zbaviť strachu pred smrťou a večným zatratením?

Ak sa pozrieme naspäť do času, vidíme, že najlepšou – najčastejšou odpoveďou na toto posolstvo bola nedôvera, pochybnosti, vysmianie sa a odmietnutie. Ženy, ktoré prvé počuli o vzkriesení Ukrižovaného pri jeho prázdnom hrobe boli zachvátené strachom – namiesto toho, aby boli naplnené radosťou. A keď priniesli správu o tom, čo videli, počuli – Ježišovým učeníkom ich svedectvo mali ako blúznenie, bláznovstvo. S podobným niečím sa stretával aj apoštol Pavel, keď neskôr svedčil o Vzkriesenom. Niektorí sa mu posmievali a niektorí povedali: Radi si ťa vypočujeme, ale až niekedy inokedy. A tým mu slušne naznačili, že pre počúvanie tak fantastických výmyslov je škoda času. Inokedy po zvestovaní Vzkrieseného Krista dochádzalo dokonca aj ku kameňovaniu a k mučeníckej smrti svedkov. Ale napriek tomu všetkému sa toto radostné posolstvo nepodarilo umlčať. Znie až dodnes. Pamätaj, že Ježiš Kristus vstal z mŕtvych, nabáda Pavel. A dodáva: pre toto evanjelium sedím vo väzení ako zločinec. Pre toto evanjelium je ochotný Pavel znášať všetko prikorie a utrpenie, ale nemlčať. Nemlčí, pretože vie, bezpečne vie, že toto posolstvo je pravdivé a spoľahlivé. Kristus vstal z mŕtvych! A pre pochybujúcich vypočítava Pavel dlhý rad svedkov, ktorí sa so Vzkrieseným pánom stretli, ktorí Vzkrieseného videli a počuli. A nakoniec sa zo všetkých ako najmenšiemu ukázal aj mne. Aj ja Pavel som sa s Ním stretol. A práve toto osobné stretnutie so Vzkrieseným dalo Pavlovi a všetkým ostatným, ktorým sa Ježiš zjavil – absolútnu istotu, ktorá nemohla byť ničím otrasená: Ježiš je živý, už viacej nezomiera, smrť už viac nad Ním nepanuje. Šírenie tohto posolstva do celého sveta sa im stalo poslaním, ktorým naplnili celý svoj ďalší život. A toto jasné posolstvo pozýva ku takej istej istote, akú mali oni aj nás. A čo pre nás znamená, že Kristus vstal z mŕtvych? V prvom rade nám to prináša istotu, že smrť nie je posledný víťaz, že to nie je nepremožiteľná mocnosť. Ježiš nad ňou zvíťazil. Prešiel temnotou hrobu a je živý... A to nám dáva nádej, že taktiež my po prejení tieňov údolia smrti budeme živí. Budeme žiť novým slávnejším životom, ktorý nám Kristus vydobyl. A táto nádej vnáša do nášho pozemského života nové svetlo. Touto nádejou sa všetko v našom živote radikálne mení. Čoho sa budeme ešte báť a čoho strachovať?

vať, keď najhorší nepriateľ – smrť, bola porazená, keď jej moc už bola zlomená? Naše pozemské putovanie prestáva byť blúdnym pobiehaním. Naša cesta smeruje k žiarivému cieľu, ktorým je brána kráľovstva večného života. Iste prídu i naďalej skúšky, trápenie, starosti a bolesti v našom osobnom a spoločnom živote, ale my už budeme mať silu, aby sme ich uniesli. Tým všetkým prejdeme a to všetko pretrpíme a nič nás nezlomí, pretože vieme, že Ježiš, ktorý niesol svoj ťažký kríž pred nami, nad všetkým zvíťazil, je živý, vie o nás a nenechá nás padnúť. A toto vedomie nás povedie k celkom novému hodnoteniu všetkých vecí, k novému spôsobu myslenia a konania, k novému postoju ku všetkým veciam pozemského života. A pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý rozum, naplní naše srdce. A to všetko preto, že Kristus vstal z mŕtvych, a že teda aj my máme nádej vzkriesenia.

Pamätaj, že Ježiš Kristus vstal z mŕtvych! Táto apoštolova výzva znamená však pre nás zároveň i naliehavé napomenutie. Pripomína nám našu zodpovednosť pred Jeho tvárou. On nám dáva svojím vzkriesením nádej večného života, ale zároveň nás varuje, že nie každá cesta vedie k tomuto životu. Je tiež cesta večného zahynutia. A my si máme dať dobrý pozor, aby sme nešli práve po nej. Ved' potom tam na konci bude súd. Pamätaj! I to nám hovorí posolstvo, že Kristus vstal z mŕtvych. Premýšľajme teda a zvážme aká je tá naša cesta, moja cesta? Len cesta viery, ktorá nesie dobré ovocie, len cesta nasledovania Pána vedie k životu. Nikto neprichádza k Otcovi ak len nie skrze mňa – hovorí Pán Ježiš. K výzve, aby sme pamätali na Ježiša Krista Vzkrieseného apoštol pripojuje: Ak sme s Ním zmreli, budeme s Ním aj žiť. Ak s Ním vytrváme, budeme s Ním aj vládnuť. Ak Ho zaprieme, aj On zaprie nás. A Ježiš nás sám uisťuje: Kto počúva moje slovo a verí tomu, ktorý ma poslal, má večný život, a nepríde na súd, ale už prešiel zo smrti do života.

V dnešnú nedeľu myslíme aj na brata farára Vladimíra Roya pri 130. výročí od jeho narodenia. Máme si pripomínať tých vodcov, ktorí nám zvestovali slovo Božie a máme napodobňovať ich vieru. Evanjelium je radostná správa, no zároveň nás napomína a zaväzuje. Boh nám v Kristu otvoril cestu k večnosti. Nenechajme sa z tejto cesty odvieť. Radujme sa, že táto cesta je tu a poďme po nej. Ver vo Vzkrieseného Ježiša Krista, nasleduj Ho a budeš spasený. Amen.

Marián a Alexandra Brehovcoví

MÁJ 2015

♥ 30. mája 2015 uzavreli manželstvo **Marián Brehovský** z Baškoviec a **Alexandra Birásová** z Adamovských Kochanoviec.

* 9. mája 2015 bola pokrstená **Alexandra Oľga Gregorová**, prvorođená dcéra rodičov Vladimíra Gregora a Janky Martišovej, rod. Hašákovej z Chocholnej – Velčíc.

Alexandra Oľga Gregorová

* **V ten istý deň bol pokrstený aj Richard Masaryk**, druhorodené dieťa manželov Pavla Masaryka a Ľubomíry, rod. Minárechovej z Chocholnej – Veľčíc.

Richard Masaryk

* Ako tretie dieťa bola **v ten deň pokrstená i Nina Gajdošíková**, prvorodená dcéra manželov Juraja Gajdošíka a Gabriely, rod. Rokovej z Ivanoviec.

* Nebýva to tak často, ale **v ten deň bol prisluhovaný krst svätý aj Vivien Mičovej**, tretiemu dieťaťu rodičov Radoslava Miču a Zuzany

Nina Gajdošíková

Ďurechovej z Kostolnej Záriečia.

* **30. mája 2015 bol pokrstený Matias Škarba**, prvorodený syn manželov Martina Škarbu a Eleny, rod. Škulcovej z Banskej Bystrice.

† **Sestra Emília Holásková**, rod. Kmeťová z Adamovských Kochanoviec, dcéra Ondreja Kmeťu a Anny, rod. Vachankovej **zomrela 24. mája 2015** vo veku 79 rokov.

Jubileum konfirmácie

V nedeľu 19.apríla 1965 vstupovalo do chrámu Božieho v Adamovských Kochanovciach 21 chlapcov a 33 dievčat, aby prežili svoju prvú veľkú životnú udalosť -slávnosť konfirmácie. V nedeľu **10.mája 2015**, teda o polstoročie neskôr, tí istí ľudia, i keď v menšom počte, si prišli pripomenúť túto udalosť a poďakovať Pánu Bohu za milosť, ktorú im v živote preukázal. Priblížme si aspoň krátko spomienky na túto udalosť slovami sestry Eleny Pagáčovej rod. Masárovej, ktorá sa slávnostnému zhromaždeniu takto prihovorila:

*„Ešte schod, do chrámu pod'me, celkom až k svätyni
a svoje srdcia spojme s tými, čo vstúpili.*

*Do chrámu pokojne pod'me a spolu kl'aknime
ako tí pred nami svorne, kým boli nažive.*

*V hľbokej pokore s nimi pevne sme spojení
tou vierou, čo robí divy od vekov na zemi.*

Ešte schod, do chrámu pod'me ticho a pokorne.

V živote človeka sú chvíle a udalosti, na ktoré sa nezabúda, ktoré nás sprevádzajú celý život. Pre nás evanjelikov je to slávnosť konfirmácie. Naša cesta ku konfirmácii mala svoje medzníky, časové etapy. Pod klenbu tohto chrámu nás naši rodičia i krstní rodičia priniesli ako nemluvniatka, aby náš život zverili nebeskému Otcovi a dostali sme do daru sviatosť krstu svätého. Prežívali sme krásne detstvo obklopení láskou a starostlivosťou svojich milovaných rodičov. Boli to jednoduchí ľudia, ale múdri a silní, vychovali nás k poslušnosti, pracovitosti, zodpovednosti - i viere a vernosti k trojjedinému Bohu a ECAV. Spomíname si, ako sme od

útleho veku chodievali na nedeľné detské služby božie – na besiedku, ktorú viedol brat Šikuda. Približoval nám neznáme tajomné biblické príbehy. Naša detská duša bola očarená. Čudovali sme sa, prečo dospelému pánovi hovoríme „brat“. To sme pochopili až na hodinách náboženstva, že oslovenie v našej evanjelickej cirkvi je také krásne - brat a sestra. Brat a sestra sú po rodičoch naši najbližší ľudia, s ktorými prežívame najdlhší úsek nášho života.

Potom nasledovala náboženská výchova a dvojročná konfirmačná príprava pod vedením pána farára Predmerského. Prípravu sme brali zodpovedne, niektoré otázky sme chápali, precítili, niektoré sme sa biftľovali. Ďakujeme pánu farárovi Predmerskému za trpezlivosť, pretože pripraviť 54 konfirmandov bola ťažká práca.

Áno, boli sme veľmi silný ročník – bolo nás 99. Našími triednymi učiteľmi boli evanjelici - manželia pán a pani Hájnikovci a pán učiteľ Krecháč, ktorí nás tiež podporovali a viedli k viere.

Dnes s úctou už len spomíname na svojich milovaných rodičov, obetavých učiteľov, múdreho pána farára, ktorí plným priehrštím rozdávali zrnká múdrosti, ponúkali svoju dušu, city, sny, aby sme mohli správne rásť a prosperovať.

Boli sme ešte deťmi, plní očakávania, ale pyšní, že máme za sebou prvú životnú skúšku, lebo konfirmáciou sme sa stali dospelými členmi našej evanjelickej cirkvi augsburského vyznania a tohto cirkevného zboru v Adamovských Kochanovciach. Prvýkrát v živote sme dostali i druhý dar – sviatosť Večere Pánovej.

Mali sme krásne biele šaty, chlapci obleky a na rukách prvé hodinky, prvý zlatý prstienok, na krku prvú zlatú retiazku. Zdôrazňujem slovo prvý, prvá - žili

sme v takej dobe. Skromne, ale šťastne. Tieto cenné darčeky sme dostali od svojich blízkych. Z tohto významného krásneho dňa máme iba jedinú fotografiu, kde na malom formáte je odfotených 54 osôb. Tváre sú skoro nerozoznateľné. Ale aj tak je pre nás táto fotografia veľmi cenná a vzácna.

Dnes sme sa zišli, aby sme si oživilí spomienky na deň našej konfirmácie pred 50-timi rokmi. Pozvanie cirkevného zboru prijalo 30 ľudí. Traja spolukonfirmandi zomreli – je to Peter Gavalec zo Štvrtka, Peter Struhár z Melčíc, Ľubica Surovská z Veľčíc, niekoľko ľudí má vážne zdravotné problémy a niektorí z nepochopiteľných príčin neprišli. Prežili sme mladosť i zrelý vek. Dnes sa tešíme zo svojich detí a vnúčat. Po dlhé roky nás sprevádza viera v trojjediného Boha a sľub vernosti našej evanjelickej cirkvi.

Nech dnešný deň je nielen spomienkou, ale aj príležitosťou pozrieť sa do minulosti - čo pre nás, často ubitý národ urobili a zanechali naši predkovia, akých veľikánov tu vychovala naša evanjelická cirkev. Bez ich húževnatosti, často trnistej práce a nesmiernej obete celých rodín by náš národ zahynul.

Všetci sme sa na túto chvíľu tešili a prajeme, aby aj budúce generácie boli verné tradíciám viery, vychované v láske k Bohu, aby aj ony po 50tich rokoch s úctou spomínali na deň veľkej konfirmácie. Nech nás na ďalších božích cestách sprevádza Pán Boh.“

Koncert

Už viackrát sme sa presvedčili, že záujem o koncerty v našom kostole je veľmi veľký. V minulých rokoch sme sa stretli okrem služieb Božích v chráme aj pri organových koncertoch. Tento rok sme spravili výnimku. Kráľovský nástroj – organ vymenil ľudský hudobný nástroj – spev. V nedeľu po Vstúpení, **17. mája** sme v našom chráme privítali spevácky zbor Sursum Corda z Rosiny. Na úvod nás v chráme svojím slovom privítal brat farár. Po jeho slovách dostal priestor už spomínaný zbor. Pod vedením svojho mladého dirigenta spievali duchovné piesne na oslavu Pána Boha. Po vážnejších skladbách dostali priestor i piesne ľudové. Prítomní v chráme si ich mohli zaspievať spolu so spevákmi z Rosiny. Koncert potešil každého poslucháča, o čom svedčil dlhotrvajúci potlesk. Po záverečnej skladbe dostal dirigent mnoho otázok, no podstatu mali tú istú: kedy nás znova prídete potešiť svojím umením a prenádherným spevom? I keď nevieme kedy, mnohí sa určite tešíme na ich ďalšie vystúpenie v našom chráme. MA

Boží vták

V pondelok **18. mája** sme sa vybrali do nám už známeho prostredia Trnavského divadla spolu s našimi priateľmi z cirkevného zboru zo Zemianskeho Podhradia. Inscenácia Boží vták nás vrátila o niekoľko rokov späť do prostredia zložitého obdobia kolektívizácie. Príbeh sa odohráva na slovenskej dedine na začiatku päťdesiatych rokov minulého storočia. Mapuje osudy jednoduchých gazdov, majúcich len svoju zem, ktorá ich živí a vieru v Boha. Nové časy prinášajú rozvrat

a nútia ich, aby sa zriekli vlastného života a toho čo im je najdrahšie. Patrí to k národnému koloritu, že sa v tomto období nájdu prisluhovači nových foriem poľnohospodárstva – združstevňovania a vytŕažia zo situácie maximum. ĽA

Vzácná návšteva z USA

V dňoch **19.- 24. mája 2015** navštívili Slovensko zástupcovia rodiny Ondreja Duda zo Spojených štátov amerických. Delegáciu tvorili David D. Duda, prezident a výkonný riaditeľ firmy A. Duda & Sons Inc., Susan D. Hanas, predsedníčka správnej rady, Rick I. Hanas, viceprezident, Stacy L. Mello, predsedníčka rodinnej rady a organizátori návštevy Dušan Tóth a Mária Valéria Tóthová.

Na Slovensku ich čakal bohatý program. Delegáciu prijal prezident Slovenskej republiky Andrej Kiska a predseda Národnej rady Slovenskej republiky Peter Pellegrini. Členovia rodiny Duda mali prednášku na Ekonomickej univerzite v Bratislave, navštívili Evanjelické gymnázium v Tisovci, diskutovali so študentmi Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici.

V sobotu 23. mája sa v zborovom dome v Adamovských Kochanovciach uskutočnilo stretnutie zástupcov rodiny Duda s predstaviteľmi Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku. Pozvané bolo generálne predsedníctvo ECAV, ako aj predsedníctvo oboch dištriktov. Stretnutia sa zúčastnil generálny biskup Miloš Klátik a biskup Západného dištriktu Milan Krivda.

Po krátkej úvodnej bohoslužbe najskôr zástupcovia predstavili históriu rodiny Duda v Spojených štátoch amerických, ako aj súčasné fungovanie firmy založenej ich starým otcom, ako aj ich pôsobenie v cirkvi, v školstve, v rôznych sociálnych programoch. Najoslovujúcejším svedectvom bol akýsi rebríček hodnôt, ktorých sa rodina drží: na prvom mieste je u nich viera v Pána Boha, na druhom mieste rodina, na treťom cirkev a štvrté miesto patrí firme.

Členovia delegácie

Po spoločnom obede bolo stretnutie zakončené pobožnosťou Te Deum, kde sa pomodlil brat biskup Milan Krivda, reverend Dušan Tóth a domáci brat farár. V sobotné popoludnie zástupcovia rodiny navštívili obec Chocholná – Velčice. Starostka obce ich stručne oboznámila s históriou obce a Dudovcom darovala zviazaný rodokmeň rodiny s dobovými fotografiami a novú monografiu o obci.

Nedeľný deň bol slávnostný nielen vďaka účasti členov delegácie na službách Božích, ale predovšetkým tým, že sme spoločne slávili 1. sviatok svätodušný. Služby Božie boli čiastočne v slovenčine a čiastočne v angličtine.

Kázňou slová Božieho poslážil brat farár Dušan Tóth a s jeho láskavým dovolením ju uverejňujeme v plnom znení:

Ev. podľa Matúša 28,19: „Daná je mi všetka moc na nebi a na zemi. Choďte teda, čiňte mi učeníkmi všetky národy, krstiac ich v meno Otca i Syna i Ducha Svätého a učiac ich zachovávať, čokoľvek som Vám prikázal.“

Dnes oslavujeme sviatky zoslania Ducha svätého. Slávime narodenie a začiatky kresťanskej cirkvi. Na stretnutí v Jeruzaleme, „všetci boli naplnení Duchom svätým a hovorili rôznymi jazykmi“, ako sme čítali v Písme. Aj mňa ste počuli predtým hovoriť po slovensky a zrazu hovorím iným jazykom, tak ako vtedy, keď sa zrodila cirkev Ježiša Krista. Dnes, tu v Adamovských Kochanovciach, môžeme radostne spievať: Živjo. Požehnané narodeniny cirkvi, ktorá patrí Ježišovi Kristovi.

Na toto výročie založenia kresťanskej cirkvi je len správne, aby sme si overili, prekontrolovali základy, na ktorých dnešná cirkev stojí.

Dovoľte, aby som vás pozval na Horu Olivovú na cestu do Betfage. Predstavte si, že dolu tečie rieka Hebron, sme pred južnou bránou do Jeruzalema, za nami steny Jeruzalemského chrámu. Krásny pohľad. Z tohto miesta vstúpil Ježiš na nebesia. Pred vystúpením, zanechal veľmi dôležitý odkaz: „Keď boli spolu, prikázal im, aby neodchádzali z Jeruzalema, ale aby očakávali zasľúbenie Otcovo ...“ Sk 1,4 a pokračoval... „prijmete moc Ducha Svätého, ktorý zostúpi na Vás, a budete mi svedkami aj v Jeruzaleme aj po celom Judsku, aj v Samárii a až do posledných končín zeme.“ Sk 1,8

Zázrak sa odohral v Jeruzaleme. Boh, skrze svojho Svätého Ducha, je stále prítomný medzi nami. Posledné slova, ktoré Ježiš vyslovil pred vstupom na nebesia boli: „Daná je mi všetka moc na nebi a na zemi. Choďte teda, čiňte mi učeníkmi všetky národy, krstiac ich v meno Otca i Syna i Ducha Svätého a učiac ich zachovávať, čokoľvek som Vám prikázal“. Matúš 28,19

Dnešná cirkev nespĺňa svoje poslanie, aby získavala ľudí pre Krista. Pán Boh nestvoril svoju cirkev, aby bola chladničkou, v ktorej sa majú uskladňovať pri čerstvosti nábožní ľudia... On nemyslel, že jeho cirkev má byť inkubátorom pre nových členov. Naša cirkev má byť nemocnicou pre hriešnikov, nie domov dôchodcov pre svätcov. Máme loviť ryby a nie starať sa o akvárium, to prenechajme Bohu. Pre túto službu nás Ježiš poveril a obdaril nás Duchom Svätým, aby nás posilnil a pripravil na misijnú prácu.

Cirkev patrí Ježišovi, ktorý za ňu zaplatil svojou krvou. Cirkev nepatrí pápežovi, biskupom, kňazom, cirkevnému presbyterstvu, nepatrí ani nám - patrí jedine Ježišovi Kristovi.

Cirkev Ježiša Krista v západnom svete je vo vojne, avšak, podľa všetkého sa zdá, že vojnu prehráva. Mnoho rokov sme boli tí, ktorí zvestovali Evanjelium po celom svete. Dnes vidíme živú vieru iba u ľudí v generácii pred nami. Kým sme kedysi exportovali misiu, dnes sme sa stali misijným poľom, ktoré nutne potrebuje Evanjelium.

Niekde sme stratili víziu pre náš cirkevný život. Zapodievame sa komplikáciami opráv cirkevných budov, rozpočtami a byrokraciou. Stratili sme priamy smer, ktorý nám Ježiš Kristus určil: „chodte...“ Ak budeme v našich zboroch opakovať to isté na čo sme zvyknutí, nedefu čo nedefu, nikdy nepríde ku zmene. Potrebujeme zázrak.

Je ešte nádej? Môže naša generácia ešte stále naplniť VEĽKÉ POSLANIE? Slová, ktorými nás poveril pred svojím vstúpením?

Áno, ale museli by sme sa vrátiť a chopiť sa sily, ktorá sa rozrástla po celom svete v prvom storočí, potrebujeme, aby sa mnohonásobne rozrástol počet služobníkov, poslov viery.

Zázrak, ktorý tak nutne potrebujeme dnes je presne ten, ktorý sme už od Pána dostali. Je to moc, ktorá prichádza zo zmeny života, z moci Ducha Svätého. Svet je pripravený zažiť túto moc a očakáva, aby sme ju realizovali.

Nejestvuje na svete silnejšia moc ako je moc Evanjelia v srdci veriaceho človeka (Rím 1,16) My sme túto moc dostali, vlastnime ju a nechávame ju nepoužitú.

V Novom zákone je veľa príkladov ľudí, ktorí sa práve stretli s Ježišom, veľmi málo o ňom vedeli a predsa sa odvážili postaviť sa pred druhých a odvážne svedčiť o ňom. Moja neoblúbenejšia takáto príhoda sa nachádza v deviatej kapitole v Evanjeliu podľa Jána.

V jednu sobotu Ježiš so svojimi učeníkmi kráčal po uliciach Jeruzalema. Natrafili na človeka, ktorý bol od narodenia slepý. Tento človek nežiadal, aby ho Ježiš uzdravil, ani aby ho zachránil. Ježiš bol iniciatívny. Uzdravený bol taký šťastný, že sám od seba chcel povedať celému svetu, čo Ježiš pre neho urobil. Dovtedy bol človekom, ktorým každý pohŕdal, ktorý stál na rohu a žobral, ktorý bol na periférii života. Zrazu sa stal z neho nasledovateľ Ježiša.

Veľakrát si myslíme, že na to, aby sme poslali ľudí do sveta svedčiť o Bohu, musia byť vzdelaní a inteligentní. Pravdou však je, že najúčinnnejší spôsob je svedectvo ako sa zmenil jeho život. Na to netreba vysoké IQ, titul alebo vysoké postavenie. Všetci, vlastne, každý jeden z nás máme takúto moc.

Víťazstvo prichádza po porážke, uzdravenie po chorobe, nájsť sa môžeme len vtedy, keď sme boli predtým stratení. Ježiš si vybral tohto opusteného človeka, žobráka, aby ten vyznal Jeho slávu.

Musím vám úprimne povedať, že svet neprijme naše kázanie, kým mu neuveríme a neprijmeme ho my sami.

Naša príhoda je príkladom úžasnej sily života, ktorá vychádza od Ježiša. Potrebujeme celú armádu žien, mužov a detí, ktorí vyznajú: „Jedno viem, bol som slepý a teraz vidím,“ bol som alkoholik a teraz som slobodný, bol som nahnevaný, nenávidel som a teraz viem milovať. Toto bude náš najlepší dôkaz, že Evanjelium v nás žije, že je opravdivé. Bez takéhoto prístupu, celé naše kázanie padne na neúrodnú pôdu.

Toto je sila, ktorú má cirkev a je povinná na ňu poukazovať. Naše racionálne dôkazy, honosné budovy, úžasné rozhlasové či televízne programy nezískajú tento svet pre Krista. Náš opravdivý jednoduchý príbeh o živote slepca, ktorý navždy zmenil jeho život pod vplyvom Božej moci, môže nás motivovať. Táto moc prichádza k nám priamo z neba, aby sme pomáhali strateným, aby sme ich získali pre Krista.

Na svete je toľko stratených ľudí. Cirkev stráca vojnu so sekularizmom a vlačnou vierou. Je nutné, aby sme sa obrátili na Krista s akoukoľvek malou vierou čo máme a povedali mu: „Tu som, ponúkam niečo, nie je to dosť, ale aspoň niečo, ponúkam seba.“

Teda, bratia a sestry, v akomkoľvek jazyku, akýmkoľvek spôsobom ako len viete, vyznávajte slávu Bohu Otcu, Synu i Duchu Svätému. Keď to nedokážeme, nesklameme seba alebo cirkev, ale sklameme samého Ježiša Krista. “Choďte teda, čiňte mi učeníkmi všetky národy, krstiac ich v meno Otca I Syna I Ducha Svätého a učiac ich zachovávať, čokoľvek som Vám prikázal”. Amen

Návšteva z Petržalky

V sobotu **30. mája** v predpoludňajších hodinách náš cirkevný zbor počas zborového zájazdu po Považí navštívili bratia a sestry z Cirkevného zboru Bratislava – Petržalka. Pre mnohých to bola prvá návšteva Adamovských Kochanoviec, a preto ich zaujímalo mnohé zo života nášho cirkevného zboru. Začiatok návštevy prebiehal v kostole, kde brat farár privítal hostí a v krátkosti im predstavil históriu i súčasnosť cirkevného zboru. Následne odpovedal na viaceré otázky, ktorými sa hostia zaujímali o život cirkevného zboru. Stretnutie pokračovalo v zborovom dome, kde bolo pripravené malé pohostenie. Bratia a sestry z Petržalky nám ako darček odovzdali knihu o ich cirkevnom zbore, ktorú si môžete pozrieť v zborovej knižnici.

JÚN 2015

† **Sestra Anna Bušová**, rod. Gašpáreková z Adamovských Kochanoviec, dcéra Jána Gašpárka a Anny rod. Ištvánikovej **zomrela 24. júna 2015** vo veku 85 rokov.

† **Sestra Anna Mišovičová**, rod. Kadlečíková z Ivanoviec, dcéra Pavla Kadlečíka a Pavlíny, rod. Adamkovičovej **zomrela 27. júna 2015** vo veku 84 rokov.

Práce v kostole

Pavol Oravec pri práci

Stránky popisujúce predchádzajúce mesiace sú obsiahle, pretože sme sa snažili duchovný program cirkevného zboru sústrediť na mesiace predchádzajúce maľovaniu kostola. Tušili sme totiž, že počas prác v kostole budeme musieť hľadať iné priestory na služby Božie. So súhlasom členov obecného zastupiteľstva v Adamovských Kochanovciach nám boli poskytnuté priestory kultúrneho domu. Prvýkrát na služby Božie v kultúrnom dome prichádzali členovia cirkevného zboru s istými obavami a otázkami, aké to tam asi bude? Vďaka Bohu nielen v prvú júnovú nedeľu, ale v počas ďalších jedenástich nediel až do 30. augusta sme v kultúrnom dome strávili radosné spoločenstvo veriaceho ľudu. V 4. nedeľu po Svätej Trojici 28. júna boli služby Božie v Kultúrnom dome Melčice –

Lieskové. Aj týmto ďakujeme zodpovedným za poskytnutie priestorov kultúrnych domov, vďaka čomu mohol bohoslužobný život v našom cirkevnom zbore plynúť bez prerušenia.

Medzitým do kostola nastúpili dvaja majstri maliari Pavol Oravec a Miroslav Zemko. Začali stavbou lešenia a postupným oškrabávaním podkladu, pričom sme zažili nemilé prekvapenie, pretože opadávala takmer všetka stará omietka. Vrstva prachu na podlahe kostola postupne rástla, ale zďaleka to nebol ešte koniec fyzicky náročnej a špinavej práce. Keď brat Milan Blaško z Lieskového videl množstvo potrebnej práce neváhal a podal maliarom svoju pomocnú ruku a denne prichádzal pomáhať do kostola.

Potom, ako majstri zvládli oškrabanie podkladu a pustili sa do ďalších prác pomohli bratia a sestry z nášho cirkevného zboru v piatok 19. júna s uprataním kostola od najväčšieho prachu, ktorý sa prácami nahromadil úplne na každom dostupnom i nedostupnom mieste. Tri vysokovýkonné vysávače v ten deň sa posúvali z rúk do rúk dlhé hodiny.

Medzičasom sa začali v kostole aj ďalšie práce. Majstri stolári Milan Fraňo z Trenčína - Záblatie a Milan Chmelo z Chocholnej – Veľcíc spolu s mladými pomocníkmi zo svojich rodín začali s brúsením, tmelením a opravovaním všetkých lavíc v kostole. Bola to skutočne fyzicky náročná práca, veď podľa ich názoru lavice neboli od osadenia v kostole ešte nikdy opravované a množstvo použitého tmelu by vraj vystačilo na výrobu celej jednej lavice.

Zároveň pri všetkých týchto prácach vykonal brat Vladimír Vlna z Chocholnej-Velčíc výmenu plynového kotla, ktorá bola schválená zborovým presbyterstvom i konventom.

Začiatkom júla bol už kostol nanovo vymaľovaný a po istej prestávke sa v auguste začala druhá fáza maľovania – natieranie lavíc, podláh a zábradlia. Práce opäť vykonávali maliari Pavol Oravec, Miroslav Zemko so synom Petrom a brat Milan Blaško z Lieskového. Náter lavíc bol technologicky a teda aj fyzicky náročný, veď každá jedna lavica potrebovala až päť vrstiev náteru – základný náter, podkladová farba, fládovanie – farebný náter imitujúci štruktúru dreva a dve vrstvy laku.

Na záver všetkých vymenovaných prác bola na 4. septembra zvolaná brigáda, pri ktorej sa dôkladne upratil celý kostol. Celý projekt maľovania a náterov v kostole sa nám podaril zavŕšiť len vďaka Božiemu požehnaniu a samozrejme aj finančnej pomoci všetkých bratov a sestier. Členovia rodiny Duda z USA sa rozhodli prispieť na maľovanie kostola milodarom vo výške 3.000 €. Prispeli aj obce Melčice- Lieskové čiastkou 1.000 € a Chocholná –Velčice 1.000 €. Spoločnosť Destila T, s.r.o. darovala 250 €. Filiálka Ivanovce darovala 600 €, filiálka Lieskové 200 €, filiálka Chocholná 1.200 € a jednotlivci darovali spolu 4.020 €. Aj vďaka týmto príspevkom sme mohli za výmenu kotla zaplatiť 4.308,80 €, za maľovanie kostola 7.047,49 €, za brúsenie, tmelenie a opravu lavíc 3.190 € a za nátery lavíc a iných častí kostola 10.561,15 €. Spolu sme teda za všetky práce zaplatili 25.107,44 €.

Deň detí

„Nechajte dietky a nebráňte im prichádzať ku mne, lebo takýchto je kráľovstvo nebeské.“ Mt 16,14

Tieto slová boli hlavnou myšlienkou sobotňajšieho popoludnia, ktoré sme zorganizovali pre deti pri príležitosti ich sviatku – Dňa detí.

Pán Ježiš miloval deti a deti milovali Jeho. Bral ich na ruky, žehnal ich, spolu sa modlili, učil ich o Bohu. Deti boli už od malička šťastné a spokojné v jeho prítomnosti. No tak ako aj dnešné deti aj vtedy deti občas niečo vyparátili, neposlúchli, boli hlučné. Ježišovi učeníci kvôli tomu dohovárali mamičkám. Zdalo sa im zbytočné, aby svoje dietky vodili k Pánovi Ježišovi a odháňali ich preč. Pán Ježiš svojich učeníkov napomenul slovami „Dovoľte dietkam prichádzať ku Mne, lebo takýchto je kráľovstvo nebeské.“ Boli to veľmi dôležité slová. Pán Ježiš vyzvihol dietky nad všetko a nad všetkých.

A tak aj naše stretnutie začalo rozprávaním o Ježišovi. Prostredníctvom príbehu Ježiš priateľ detí aj tí naši najmenší členovia našej veľkej rodiny cirkevného zboru mohli spoznať nášho ozajstného priateľa, ktorý je stále s nami, ktorý stojí pri nás vo chvíľach radosti ale i smútku, má nás rovnako rád, či sme malí a či veľkí, bohatí či chudobní... Drží nad nami ochrannú ruku a je k nám milostivý. Chce, aby sme sa všetci raz dostali do Jeho kráľovstva nebeského, kde má pripravené miesto pre každého. Každého, kto sa úprimne teší z priateľstva s Pánom Ježišom a opätuje mu verné priateľstvo s ním.

Ozajstné kamarátstvo s Pánom Ježišom si mohli deti upevniť vo svete rozprávok – pomáhali Popoluške triediť hrach a fazuľu, kocúr v čižmách naplnil vodou nádoby, do ktorých ulovili ryбку Nema, zahrli si metlobal a pri medovníkovom domčeku hľadali cestičku domov, kde ich čakala sladká odmena. Smiech a zábava sa niesla po celom dvore zborového domu. Neskôr sa šírila aj vôňa čerstvo opečených špekáčikov, na ktorých si všetci pochutili. Deň detí bol pre nás požehnaným dňom a všetci sme sa rozišli s vďakou za úžasné priateľstvo, aké nám náš Pán ponúka.

Seniorálne stretnutia mládeže

13. júna a 26. septembra sa v Trenčianskych Stankovciach uskutočnili Seniorálne stretnutia mládeže. Na každom zo stretnutí bolo okolo 50 mládežníkov, a tak sme spoločne strávili dve hodiny pri spievaní piesní, rôznych hrách, aktivitách a Božom slove.

Téma júnového stretnutia bola „Sám sebe bohom“ a rečníkom bol Janko Grexa z Trnavy. Ako príklad si vybral biblickú postavu mánotratného syna, ktorý si myslel, že mu bez otca bude lepšie ako s ním. Tak si zobral svoj podiel majetku a odišiel do sveta. Na svoj omyl prišiel až vtedy, keď spadol na úplné dno, bol vyhladovaný, špinavý a pochopil, že aj posledný sluha jeho otca sa má lepšie ako on. Uvedomil si svoje totálne zlyhanie a vrátil sa k otcovi. Rovnako si aj my častokrát myslíme, že bez Boha nám bude lepšie. Sami vieme, čo je pre nás dobré a vieme sa o seba postarať. Žiaľ, rovnako ako syn z podobenstva, aj my musíme často padnúť na úplné dno, aby sme pochopili pravdu. Len Otec Boh vie, čo je pre nás najlepšie a vo svojej nekonečnej láske nám to chce dať.

V septembri sa stretnutie nieslo v duchu témy „Kto je mojím bohom?“. Hovorili sme o tom, že často si v živote Boha nahrádzame rôznymi vecami, napr. šport, počítač, televízor, ktorým venujeme svoj čas a nakoniec sa nám stávajú bohom a ovládajú náš život. Rečníkom bol Samuel Keil, ktorý slúži v stredisku Prameň na Súši. Samuel pripodobnil náš život k stromu, ktorý pokiaľ je posadený v úrodnej zemi a má dostatok vlahy, tak sa mu darí, je zelený a časom môže priniesť ovocie. Tou úrodnou zemou v našom živote je Hospodin. Ale pokiaľ zem nahradíme niečím iným, napr. sadrou, strom nebude mať dostatok živín pre svoj život a postupne začne schnúť a zomierať. Tak aj my, keď Boha nahradíme inými vecami a nebudeme mať pre Neho v živote miesto, tak budeme ako uvädnuté stromy, ktoré nikdy nezarodia a časom budú vhodné iba na vyhodenie.

EK

Seniorálne stretnutie žien Považského seniorátu

Seniorálne stretnutie žien Považského seniorátu sa v tomto roku uskutočnilo **21. júna** v cirkevnom zbere v Slatine nad Bebravou. Z nášho zboru sa ho zúčastnili sestry Darina Chrenková st., Emília Vašková, Ľubomíra Adamčiová a Oľga Kusendová.

Domácia zborová farárka Martina Tilkancová privítala všetkých účastníkov v chráme Božom. Hlavnou prednáškou „Pohľady rodinných príslušníkov na Jákoba“ poslúžila sestra farárka Renáta Firlová, ktorá pôsobí v susednom Sliezku. Jej hlavným cieľom bolo poukázať na vzťahy manželov Izáka a Rebeky a ich detí, dvojčiek Ezava a Jáкова.

Izák veril svojmu otcovi Abrahámovi, ktorý bol múdry a láskavý. Veril, že mu vyberie manželku, ktorá bude bohabojná. Veril, že sám Boh bude riadiť jeho voľbu, čo sa aj stalo. Vybral mu za manželku Rebeku, ktorá uverila, že je to Božie rozhodnutie. Synovia Izáka a Rebeky, dvojčiky Ézav a Jáko b však mali protichodné povahy a životné cesty. Sestra farárka Firlová v známom biblickom príbehu poukázala na dôležitosť viery v Pána Boha, na výchovu a dôsledky našich skutkov a rozhodnutí.

Po ukončení prednášky prítomné sestry živo diskutovali, pretože zvolená téma ich zaujala, oslovila a bola poučná v tom, ako sa vyvarovať častých chýb vo vzťahoch, ktorých sa žiaľ často dopúšťame.

Po ukončení diskusie boli účastníčky stretnutia pozvané do denného stacionára pre seniorov v susedstve kostola, kde po občerstvení tela nasledovalo tvorivé posedenie. Počas neho si zhotovili voňavé levanduľové batôžky a záložky do kníh.

Stretnutie žien Považského seniorátu bolo požehnané, poučné a zaujímavé. Navzájom sme si vymenili skúsenosti z našich spoločenstiev a povzbudili sme sa na našej ceste viery.

OK

Rozlúčka na detskej nedeľnej besiedke

„Cirkev – Božia škola“

V jednom príbehu, ktorý sa odohral v jednom africkom kostolíku, si ľudia podávali široký prútený kôš, do ktorého vkladali obetné dary. V poslednom rade sedel malý chlapec a sledoval kôš, ktorý putoval z lavice do lavice. Pri myšlienke, že nemá vôbec nič, čo by obetoval Pánovi, ťažko vzdychal. Kôš doputoval až k nemu. A tu na údiv všetkých veriacich chlapčiek povedal: „Obetujem Pánovi to jediné, čo mám.“ a chlapec sa posadil do prúteného koša.

Aj napriek tomu, že bol ešte len malým dieťaťom, urobil veľké rozhodnutie. Vo svojom živote chcel nasledovať Pána Ježiša ako jediného Pána svojho života. S touto túžbou sme začínali aj my vyučovanie na nedeľnej besiedke. Témou našich stretnutí bola „Cirkev-Božia škola“, ktorá mala dokorán otvorené svoje brány každú nedeľu pre všetky deti túžiace po stretnutí s naším Pánom. Tak ako v bežnej škole sú potrebné základy abecedy, tak aj v Božej škole sú nesmierne dôležité základy poznania Božieho slova. Každý týždeň sme sa naučili nové pís-

meno, ktoré nám prinieslo zlatý veršík a s ním aj Ježišove príbehy. Naše stretnutia boli obohatené i hodinami výtvarnej či hudobnej výchovy, kde sem spievali, kreslili, tvorili. Ten, kto chce byť v živote úspešný, musí okrem iného nielen dobre vyzeráť po telesnej stránke, ale postarať sa o svoje duchovné potreby. V škole býva pre deti vzorom učiteľ, v našej Božej škole bol pre deti príkladom náš nebeský učiteľ - Ježiš. Učil nás hodnotám, o ktoré sa máme snažiť v našom živote – usilovnosť, múdrosť a iné, aby sme sa v Božej škole mohli zaradiť medzi vzorných a úspešných žiakov. Iste boli mnohé veci, ktoré sa dali urobiť možno oveľa lepšie, boli aj chvíle sklamaní a neúspechu, pretože sa nám nedarilo, ale aj zábavné a úsmevné momenty ako napr. fašiangový karneval či oslava Dňa detí. Bol čas, kedy sme v modlitbách prosili, aby bolo všetko v poriadku, no bolo aj obdobie, kedy sme s naším nebeským učiteľom ani slovíčko neprehovorili. No aj napriek rôznym našim prepadnutiam, náš milostivý a láskavý učiteľ nám svoju nekonečnú lásku prejavuje tak, že na vysvedčení nedá tú najhoršiu známku akou je päťka, ale nás uistuje, že pre každého z nás, kto verí v Neho, má pripravené vysvedčenie v podobe večného života v Jeho kráľovstve nebeskom.

Posledný júnový deň zazvonil školský zvonec, čo bolo znamením, že prichádza čas odpočinku – prázdniny. Nie je to inak ani v našej nedeľnej besiedke. Na poslednej besiedke v tomto školskom roku vedúci besiedky odmenili svojich usilovných besiedkárov vysvedčením a knihou, aby nezabudli, že Pán Boh je stále s nami, aj počas letných prázdnin a aby aj v tieto dni plné oddychu a relaxu s radosťou a láskou siahli po Božom slove. Na rozlúčkovom stretnutí, ktoré sa konalo v Trenčíne, sme navštívili kino a osviežili sa v tento horúci deň lahodnou zmrzlinou. Spokojní, so želaním požehnaných prázdnin, sme sa rozišli na vytúžené prázdniny.

JÚL 2015

*** 26. júla 2015 bol pokrstený Filip Vido, druhorodené dieťa manželov Petra Vidu a Veroniky, rod. Ondrejičkovej z Ivanoviec.**

Filip Vido

† **Brat Michal Richtárik** z Melčíc – Lieskového, syn Jána Richtárika a Márie, rod. Gričovej **zomrel 9. júla 2015** vo veku 70 rokov.

† **Sestra Eva Jurčová**, rod. Ochodnická z Adamovských Kochanoviec, dcéra Jána Ochodnického a Anny, rod. Petrovej **zomrela 18. júla 2015** vo veku 72 rokov.

† **Brat Ján Čičmanský**, rodák z Adamovských Kochanoviec, syn Štefana Čičmanského a Kataríny, rod. Križanovej **zomrel 19. júla 2015** vo veku 84 rokov.

† **Brat Tibor Samborský** z Chocholnej – Velčíc, syn Alexandra Samborského a Hildegardy, rod. Herfort **zomrel 31. júla 2015** vo veku 71 rokov.

Detský biblický tábor

„Chlapec túžil po aute. Vyhliadol si to, ktoré sa mu najviac páčilo. Kamarát ho naučil jazdiť, dozvedel sa, ako sa púšťa motor, zaraďuje rýchlosť, pridáva plyn i brzdy. Bol si istý, že už vie bezpečne jazdiť. V noci ukradol auto a vydal sa na svoju prvú jazdu. Prešiel mestom a dostal sa na menej známe územie. Zrazu vbehol do ostrej zákruty a auto sa stalo neovládateľným. Žiaľ, chlapec zákrutu nezvládol a havaroval. Tento chlapec vedel riadiť auto, ale nepoznal značky rozmiestnené okolo cesty. Nevenoval pozornosť značke, ktorá ho upozorňovala, aby spomalil. Chlapca to stálo život.“

Náš život sa podobá jazde neznámou krajinou. Pán Boh nám dal vo svojom Slove značky, ktoré nám pomáhajú bezpečne sa dostať do cieľa. S cieľom spoznávať slovo Božie a podľa neho riadiť náš život sme v dňoch 27. júla – 31. júla 2015 uskutočnili biblický tábor s názvom „Vitajte v autoškole“. Do našej Božej autoškoly sa prihlásilo 27 detí vo veku od 4 do 13 rokov, ktoré boli rozdelené do tímov Opel, Mercedes, Škoda a Audi. Každý tím mal svojho inštruktora. Pod jeho vedením žiaci autoškoly získavali svoje prvé šoférske zručnosti na vlastnoručne vyro-

bených autách z kartónových škatúl, v zamysleniach formou biblického príbehu premýšľali, ktorou správnou cestou sa vybrať, komu dať prednosť v živote a aké nebezpečenstvá nás môžu ohroziť na ceste za Pánom Ježišom. Každý deň mali tímy možnosť získať /niekedy aj stratiť body v jednotlivých disciplínach – kvíz, spevák s úťaž „Kochanovce majú talent“, športové súťaže ale i za správanie a dodržiavanie základných pravidiel a povinností účastníka autoškoly. Bolo úžasné sledovať každého jedného člena z tímu, ako sa snaží, aby to jeho družstvo bolo čo najúspešnejšie, aby vždy prvé a hlavne bezpečne dorazilo do stanoveného cieľa. Po absolvovaní týždňového výcviku v autoškole každému účastníkovi bol vydaný Preukaz vodiča, ktorým sa môže preukázať na ceste za svojim Pánom a Spasiteľom – Ježišom Kristom.

Nové priateľstvá obohatené o radosť a smiech, spokojný výraz tváre každého jedného nielen z detí ale i z dospelých svedčil na konci týždňa o tom, že chvíle prežité v tomto spoločenstve boli požehnaným časom a náš Otec nám opäť preukázal svoju nekonečnú lásku ku každému jednému ako k svojmu dieťaťu. DF

AUGUST 2015

* **1. augusta bol pokrstený Ján Fábik**, prvé dieťa manželov Jána Fábika a Aleny, rod. Malákovéj z Melčíc – Lieskového.

† **Sestra Pavlína Michalcová**, rod. Mináriková z Ivanoviec, dcéra Jána Minárika a Kataríny, rod. Fábikovej **zomrela 11. augusta 2015** vo veku 84 rokov.

† **Sestra Milena Krecháčová**, rod. Križková z Adamovských Kochanoviec, dcéra Štefana Križku a Alžbety, rod. Blaškovej **zomrela 13. augusta 2015** vo veku 93 rokov.

SEPTEMBER 2015

♥ **5. septembra 2015** bolo cirkevným spôsobom **požehnané manželstvo Jána Horňáka** z Adamovských

Jakub Horňák

Kochanoviec a **Petronely**, rod. **Zelenkovej** z Adamovských Kochanoviec.

♥ **12. septembra 2015** uzavreli **manželstvo Marek Jurčík** z Dunajskej Lužnej a **Ivana Šikudová** z Adamovských Kochanoviec.

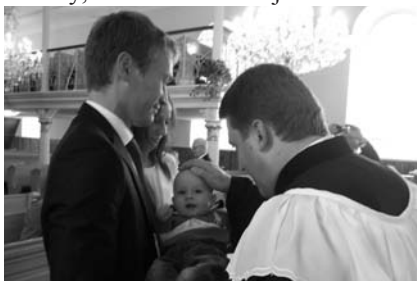

* **5. septembra** *Marek a Ivana Jurčíkovci* **2015 bol pokrstený Jakub Horňák**, prvoro-

dený syn manželov Jána Horňáka a Petronely, rod. Zelenkovej z Adamovských Kochanoviec.

*** 20. septembra bol pokrstený Peter Zaťko**, prvorodený syn rodičov Petra Zaťku a Soni Juričkovej z Bratislavy.

† **Sestra Anna Staňáková**, rod. Zemanovičová z Melčíc – Lieskového, dcéra Štefana Zemanoviča a Anny, rod. Zemankovej **zomrela 19. septembra 2015** vo veku 90 rokov.

Peter Zaťko

† **Sestra Mária Vaculová**, rod. Antalová z Ivanoviec, dcéra Štefana Antalu a Anny, rod. Buchlovej **zomrela 29. septembra 2015** vo veku 90 rokov.

Začiatok školského roka

V cirkevných zboroch je samozrejme, že na služby Božie idú veriaci do kostola. My sme si však počas letných mesiacov takmer zvykli, že na služby Božie ideme do kultúrneho domu. Stále častejšie však zaznievala otázka: Kedy už pôjdeme do kostola? **6. septembra** sme sa dočkali a po troch mesiacoch maliarskych a natieračských prác sme sa stretli na služby Božie v kostole. Pohľad každého z nás blúdil po kostole, po každom jednom mieste. Obzerali sme sa a obdivovali, ako sa interiér kostola zaskvel ešte vo väčšej čistote a harmónii, než sme boli zvyknutí.

V 14. nedeľu po Svätej Trojici sme na službách Božích ďakovali za ukončenie prác v kostole, za Božiu pomoc, podporu a prosili sme tiež o Jeho požehnanie na začiatku nového školského roku pre žiakov, študentov, pedagógov i ďalších pracovníkov v školstve.

Brat farár si za základ kázne zvolil text z 1. knihy Samuelovej 24. kapitoly, verše 1-23. „Starší v rodine zvyknú hovoriť tým mladším, svojim potomkom, aké to kedysi bolo, ako sa žilo, čo všetko prežili. Podobne to asi robil aj kráľ Dávid a svojim deťom rozprával o svojej životnej ceste. Mnohé rozhodnutia, ktoré potom robil jeho syn a následník trónu Šalamún mohli vychádzať práve z rodičovských skúseností a svedectva o otcovej viere. A medzi Dávidovým rozprávaním bol iste aj príbeh o tom, ako sa ho kráľ Saul pokúšal zbaviť, ako ho intenzívne prenasledoval a využil všetky prostriedky na jeho likvidáciu.

Počas toho dlhého prenasledovania sa však odohrá niečo nečakané. Saul raz odíde od svojich strážcov, odloží zbraň a v odľahlej jaskyni si kľakne aby vykonal svoju prirodzenú potrebu. Netuší, že v tej istej jaskyni sa skrýva Dávid so svojimi mužmi a sú mu teraz takpovediac za chrbtom. Dávid vie, že keď zabije Saula, bude pokoj. Nebude už musieť utekať a žiť v neustálom napätí kedy ho niekto prepadne.

David sa musí rozhodnúť. Je to však ťažké rozhodnutie. Možno ním lomcuje hnev, túžba po pokoji, pocit nespravodlivosti. Lenže Saul je napriek tomu, čo vykonal a čo zamýšľal stále kráľom! Ak sa niečo mimoriadne nestane, na kráľa

nemožno vziať ruku. Dávid poznal tento Boží príkaz a rozhodol sa podľa neho konať. A svojím konaním nám ukazuje, že ak Boh dal jasné hranice, nie je potrebné ich opravovať alebo hľadať iné, vhodnejšie riešenie.

Aj pre nás z toho plynie poučenie, že nie je možné naplniť Božiu vôľu pre svoj život, ak porušíme Božie zákony, Božie princípy a budeme ignorovať Božiu múdrosť. K tomu, aby sme išli správnou cestou potrebujeme schopnosť podriaďovať sa Božej vôli, ale často aj radám druhých ľudí. Veď k tomu, aby sme si vybrali dobrú cestu nestačí len informácia. Sama o sebe nepomôže. Vybrať si znamená podriaďovať sa. A to by som prial nám všetkým. Aby sme sa podriaďovali dobrým Božím radám.“

OKTÓBER 2015

Pavol a Anna Rehákovci

♥ **10. októbra 2015** vstúpili do manželstva **Pavol Rehák** z Trenčína a **Anna, rod. Grumbláková** z Ivanoviec.

* **11. októbra 2015** bola počas služieb Božích **pokrstená Amélia Peťkovská**, druhorodená dcéra manželov **Ondreja Peťkovského** a **Ingrid, rod. Dudovej z Melčíc – Lieskového**.

Amélia Peťkovská

* **V ten istý deň bol pokrstený Martin Motola**, prvorodený syn manželov **Michala Motolu** a **Kataríny, rod. Ondreičkovej z Hôrky nad Váhom**.

Martin Motola

* Ako tretie dieťa bol **v ten deň pokrstený**

Kristián Samaš, tretí syn manželov **Jaroslava Samaša** a **Jany, rod. Ondrejičkovej z Ivanoviec**.

* **17. októbra 2015** bol **pokrstený Martin Žáčik**, pr-

Martin Žáčik

Kristián Samaš

vorodený syn rodičov Martina Žáčika a Martiny Polákovej z Ivanoviec.

* **24. októbra 2015 bola pokrstená Emily Hurtoňová**, prvorođená dcéra manželov Miroslava Hurtoňa a Jany, rod. Šikudovej zo Štvrtka.

Martin a Jakub Kubínoví

* **25. októbra 2015 boli pokrstení synovia Martin a Jakub Kubínoví**, synovia manželov Martina Kubína a Martiny, rod. Kotrhovej z Chocholnej – Velčíc. † **Brat Pavel Križko** z Adamovských Kochanoviec, syn Štefana Križku a Evy, rod. Profietovej zomrel **12. októbra 2015** vo veku 91 rokov.

Pamiatka posvätenia chrámu

V 18. nedeľu po Svätej Trojici **4. októbra** sme v našom cirkevnom zbore slávili pamiatku posvätenia chrámu. Mal by to byť deň radosti a vďaky. Ako však aj v taký deň nemyslieť na množstvo ľudí z nášho zboru, ktorí nenasledujú Pána Ježiša? Ako nemyslieť na rodičov, ktorí svoje deti neprivádzajú k Pánovi Ježišovi a nevyužívajú ani službu, ktorú im v tom poskytuje cirkevný zbor pri vyučovaní náboženstva, v detskej besiedke,...? Ako nemyslieť na mladých ľudí, ktorí si nielen v sobotu podvečer, keď sa stretáva spoločenstvo mládeže vyberú radšej krčmu a iné podobné priestory? Ako nemyslieť na nezaujím o štúdium biblie, spevokol, ktorý prežíva a podľa všetkého sa čoskoro skončí jeho činnosť? A ako nemyslieť na to všetko, čo nás ťaží v našom osobnom živote: možno smrť blízkych ľudí, naše vlastné ochorenie, problémy vo vzťahoch, manželské krízy,... Čo urobiť s týmito ťažkými bremenami?

Na tieto závažné otázky hľadal brat farár odpoveď v Božom slove v Zjavení Jána, v 21. kapitole, veršoch 1.-7. Apoštol Ján a spolu s ním aj kresťania na konci 1. storočia prežívali ešte ťažšie skúšky. Boli prenasledovaní a väznení pre svoju vieru. A predsa slová apoštola posilňujú v nádeji, ktorá je jedinou správnou odpoveďou na naše ťažkosti.

To, čo Ján videl je nové nebo a nová zem. Vidí sväté mesto, nový Jeruzalem a počuje mohutný hlas, ktorý vyznáva: „Ajhľa, stánok Boží s ľuďmi; prebývať bude s nimi a oni budú Jeho ľuďom a On, Boh, bude s nimi.“ Tieto slová sú povzbudením. Pripomenutím, že Boh sa svojho ľudu nevzdáva. Keď nadíde ten správny okamih, svet, ako ho poznáme, prestane existovať a bude nastolené Božie kráľovstvo. Boh sám sa ujme vlády a každému bude jasné, že došlo k naplneniu Božích sľubov. Boh, bude s nami, a už nebude smrti ani žiaľu ani náreku ani bolesti. To, čo nám mnohokrát berie spánok a pokojnú myseľ, to, čo nedokážeme uspokojivo vyriešiť a naplňa nás smútkom a beznádejou, prestane existovať.

Kým tento fyzický svet nepominie, budeme sa síce ďalej trápiť, znášať bolesť a budeme umierať. Ale pred nami je niečo oveľa krajšie, na čo sa už dnes smieme

tešiť a čím sa navzájom môžeme a tiež máme povzbudzovať. Totiž, že po tomto časovo obmedzenom pobyte tu na zemi nadíde kráľovstvo, ktorému nebude nikdy konca.

Podakovanie za úrody zeme

Pocta Ľudovítovi Štúrovi

Vláda Slovenskej republiky pri príležitosti 200. výročia narodenia Ľudovíta Štúra vyhlásila rok 2015 za Rok Ľudovíta Štúra. Počas roka boli tomuto výročiu venované viaceré podujatia. Vyvrcholením osláv bola celonárodná spomienka na Ľudovíta Štúra v jeho rodnom Uhrovci v dňoch 24. – 25. októbra 2015. Viaceré z nich sme mohli vďaka priamemu televíznemu prenosu sledovať v programoch RTVS. Ale v nedeľu **25. októbra** si niekoľkí členovia nášho cirkevného zboru nenechali ujsť príležitosť osobne vidieť divadelné predstavenie Orol tatranský nashudované hercami divadla Jozefa Gregora Tajovského vo Zvolene v réžii Juraja Sarvaša.

ĽA

NOVEMBER 2015

* **22. novembra 2015 bol pokrstený Adam Juríček**, druhé dieťa manželov Ľuboša Juríčka a Daniely, rod. Hanákovcej z Chocholnej – Velčíc.

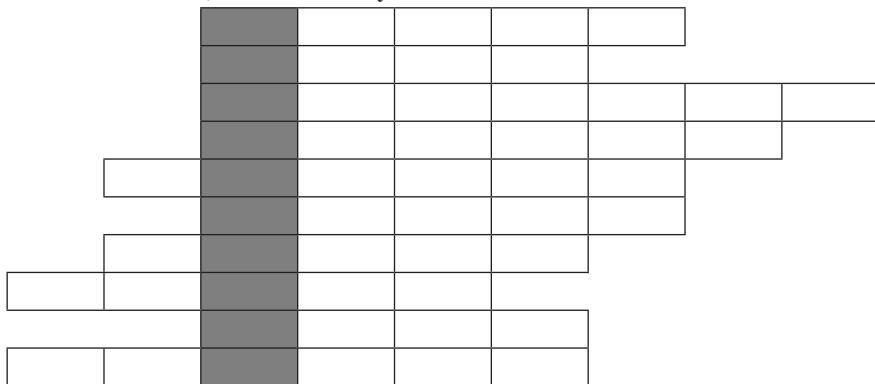
† **Brat Ivan Kadlečík** z Melčíc – Lieskového, syn Ondreja Kadlečíka a Alžbety rod. Adamčiovej zomrel **26. novembra 2015** vo veku 89 rokov.

NA POBAVENIE I POUČENIE

1. Kto komu povedal?

- ❖ Hovor, lebo Tvoj služobník počúva. 1S 3, 10
- ❖ Zo všetkých stromov záhrady smieš jesť, ale zo stromu poznania dobra a zla nesmieš jesť, lebo v deň, keď ho budeš jesť, istotne zomrieš. 1M 2, 16 – 17
- ❖ Toto je už kosť z mojich kostí a telo z môjho tela. 1M 2, 23
- ❖ Dokiaľ však zem trvať bude, sejba ani žatva, chlad ani horúčosť, leto ani zima neprestanú. 1M 8, 22
- ❖ Nenúť ma opustiť ťa a odísť od teba! Lebo kam ty pôjdeš, pôjdem i ja a kde ty budeš bývať, budem bývať i ja. Tvoj ľud bude mojím ľudom, tvoj Boh bude mojím Bohom! Rut 1, 16
- ❖ Nečuješ, čo všetko svedčia proti Tebe? Mt 27, 13
- ❖ Nech ľudia ani zvieratá, rozný statok ani ovce neokúsia nič, nech sa nepasú ani vodu nech nepijú. A nech sa ľudia i zvieratá odejú do vrecoviny a mocne volajú k Bohu; nech sa každý odvráti od svojej zlej cesty a od násilia, čo má na rukách. Kto vie? Azda sa Boh znova zľutuje, odvráti sa od svojho blčiaceho hnevu a nezahynieme. Jon 3, 7 – 9
- ❖ Teraz ja,, chválím, vyvyšujem a zvelebujem Kráľa nebies, lebo všetky Jeho skutky sú pravdou a Jeho cesty sú právom, lebo môže ponížiť tých, čo chodia v pýche. Dan 4, 34
- ❖ Chod'te, dôkladne sa prezvedajte o tom dieťatku; a keď Ho nájdete, oznámte mi, aby som aj ja šiel a poklonil sa Mu. Mt 2,8
- ❖ Ja by som sa mal dať pokrstiť Tebe, a Ty prichodíš ku mne? Mt 3, 14
- ❖ Chod', zavolaj všetkých Židov, ktorých nájdeš v Šúšane, a postite sa za mňa: nejedzte ani nepite za tri dni, vo dne ani v noci. I ja a moje dievčatá sa takto budeme postiť. Est 4, 15
- ❖ Buď pozdravená, milosťou obdarená, Pán s Tebou! L 1, 28
(Adam Hospodinu o Eve, Esterin odkaz pre Mordochaja a všetkých Židov, *ni-nivský kráľ svojmu ľudu, Hospodin Noáchovi, Samuel Hospodinu, Ján Krstiteľ Pánovi Ježišovi, Pilát Pánovi Ježišovi, Anjel Gabriel Márii, Herodes mudrom, Nebukadnecar Hospodinu, Rút svokre Noemi, Pán Boh Adamovi*)

2. Časť Biblie L 1, 46 – 55 sa nazýva

Druhé evanjelium je podľa ...

1. Prvý muž
2. Anjel, ktorý zvestoval narodenie Spasiteľa
3. Slovo proroka Jonáša znelo ľudom v meste
4. Podobenstvo o robotníkoch na ...
5. krstil kráľovského dvorana (Sk 8, 26 - 40)
6. odsúdil Pána Ježiša
7. Pán Boh tmu pri stvorení pomenoval ...
8. Samuelova matka
9. Prvé evanjelium je podľa ...

3. Detské okienko

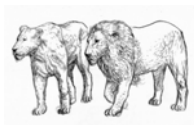
K postavám prirad' správne obrázky. Ak niektorý obrázok nevieš zaradiť, pomôže ti Biblia.

NOÁCH

MOJŽIŠ

DANIEL

PÁN JEŽIŠ

Neraz sa o nás evanjelikoch hovorí a píše, že neveríme v Máriu, Ježišovu Matku. Snáď na poučenie pre nás všetkých poslúžia aj slová Martina Luthera, ktoré napísal ako vyloženie Máriinho chválospevu:

„Martin Luther pri vysvetľovaní týchto slov vyznania panny Márie hovorí o pokore voči Pánu Bohu a o prijímaní dobrodení od Neho. Podáva príbeh o troch ženách. V ktorej z nich sa nájdeme? S ktorou z nich sa stotožníme? Ktorá má podľa Luthera ten správny postoj a vzťah k Trojedinému Pánu Bohu?

„Pred oltárom stáli tri panny. Počas omše pribehlo k nim od oltára malé pekné chlapčá. Pristúpilo k prvej panne, bolo k nej priateľské, poláskalo ju a usmialo sa na ňu. Potom išlo k druhej, k tej už nebolo také milé, ani ju nepohladkalo, len nadvihlo jej závoj a usmialo sa na ňu. Tretej však nedalo nijaké znamenie priateľstva, ba udrelo ju do tváre, šklbalo ňou a sotilo ju, zaobchádzalo s ňou neláskavo, potom sa vrátilo k oltáru a zmizlo.

Prvá panna znamená sebecké duše, pre ktoré Boh musí urobiť veľa dobrého, skôr On musí plniť ich vôľu ako ony jeho vôľu. Tieto sa nechcú ničoho zrieknuť, vždy by chceli mať v Bohu iba útechu a radosť; nikdy sa neuspokojia s Jeho dobrotou.

Druhá znamená duše, ktoré začali Bohu slúžiť, znesú nejaký nedostatok, ale nie sú bez vypočítavosti a sebecka. Z času na čas im musí darovať milý pohľad a dať im pocítiť svoju dobrotu, aby sa tak naučili milovať a chváliť Jeho dobrotu.

Ale tretia, úbohá Popoluška, nemá nič, iba núdzu a trápenia. Ona nehľadá svoj prospech, uspokojí sa s tým, že Pán Boh je dobrý, aj keby to nikdy nemala pocítiť – čo sa, pravda, nestáva. Správa sa teda za všetkých okolností rovnako: miluje a chváli Božiu dobrotu bez ohľadu na to, či ju cíti, alebo nie, nelipne na Jeho daroch, keď sú, a neodpadne, keď nie sú. To je pravá nevesta, ktorá hovorí Kristovi: nie tvoje veci chcem, ale Teba; nie si mi milší, keď mi je dobre, ani menej milý, keď sa cítim zle. Takéto duše splňajú to, čo napísal Izaiáš (30, 21): Toto je cesta, kráčajte po nej! – hoci ty by si chcel ísť napravo alebo naľavo. To znamená, že Boha treba milovať stále rovnako a správne, nehľadiť na seba a svoj úžitok. Takého ducha mal Dávid. Keď ho jeho syn Absolón vyhnal z Jeruzalema a keď mu hrozilo, že ako utečenec nebude už viac kráľom a nenájde Božiu priazeň, povedal (2 Sam 15, 25n): Ak nájdem u Hospodina milosť, privedie ma späť a ukáže mi ju (Božiu archu) i svoj príbytok. Ak povie: Nie som s tebou spokojný, nech naloží so mnou, ako uzná za vhodné. Aký čistý duch to musel byť, že ani v najväčšej núdzi neprestal milovať Božiu dobrotu, chváliť a nasledovať ju. Takéto zmýšľanie tu prejavuje aj Matka Božia. Hoci je zahrnutá nepredstaviteľnými milosťami, neupína sa na ne, nehľadá v nich svoj prospech, ale zotrváva v čistej láske a chvále Božej dobroty, pripravená ochotne prijať, keby jej ich Boh odobral a ponechal ju chudobnú, úbohú a trpiacu nedostatkom. Nuž, je oveľa ťažšie ovládať sa uprostred bohatstva, slávy a moci ako v chudobe, hanbe a slabosti, keďže bohatstvo, pocty a moc sú veľkým pokušením k zlému. O to viac nám treba velebiť zázračne čisťého ducha Márie, že sa jej dostalo takej nesmiernej pocty, a predsa neupadla do

pokušenia. Správa sa, akoby to nevidela, ostáva na rovnej a správnej ceste, drží sa iba Božej dobrotivosti, ktorú nemôže vidieť ani vnímať, nezakladá si na dobrodeniach, ktoré dostala, nehľadá v nich záľubu ani svoj prospech. Preto plným právom a podľa pravdy spieva: Môj duch sa raduje v Bohu, mojom Spasiteľovi.“
(*M. Luther, Magnificat, s. 34 - 37*)

Z MATRÍK CIRKEVNÉHO ZBORU

OD 1.12.2014 DO 30.11.2015

Pokrstení

Nela Zbudilová (Chocholná – Velčice)
Karolína Koteková (Melčice- Lieskové)
Alexandra Oľga Gregorová (Chocholná – Velčice)
Richard Masaryk (Chocholná – Velčice), Nina Gajdošíková (Ivanovce)
Vivien Mičová (Kostolná Záriečie)
Matias Škarba (Banská Bystrica)
Filip Vido (Ivanovce)
Ján Fábik (Melčice- Lieskové)
Jakub Horňák (Adamovské Kochanovce)
Peter Zaťko (Bratislava)
Amélia Peťkovská (Melčice- Lieskové)
Martin Motola (Hôrka nad Váhom)
Kristián Samaš (Ivanovce)
Martin Žáčik (Ivanovce)
Emily Hurtoňová (Štvrtok)
Martin Kubín (Chocholná – Velčice)
Jakub Kubín (Chocholná – Velčice)
Adam Juríček (Chocholná – Velčice)

Konfirmovaní

Ivan Adamči (Chocholná – Velčice)
Monika Bobocká (Melčice- Lieskové)
Martin Fabian (Štvrtok)
Adrián Habšuda (Melčice- Lieskové)
Barbora Horňáková (Chocholná – Velčice)
Ivan Kollár (Ivanovce)
Ján Kollár (Ivanovce)
Vanessa Kováčová (Chocholná – Velčice)
Denis Masár (Melčice- Lieskové)
Hana Mišíková (Chocholná – Velčice)
Katarína Nováková (Melčice- Lieskové)
Andrea Ondrášková (Melčice- Lieskové)
Ivana Ondrášková (Ivanovce)
Matúš Ozimý (Chocholná – Velčice)
Simona Petrová (Chocholná – Velčice)
Jakub Potoček (Adamovské Kochanovce)

Samuel Potoček (Kálnica)
Radovan Šikuda (Melčice- Lieskové)
Viktória Šikudová (Melčice- Lieskové)

Sobášení

Pavel Fargaš (Trenčín) a Adriana Richtáriková (Melčice – Lieskové)
Matúš Beňovič (Štvrtok) a Zuzana Kostelná (Chocholná – Velčice)
Marián Brehovský (Baškovce) a Alexandra Birasová (Adamovské Kochanovce)
Ján Horňák (Adamovské Kochanovce) a Petronela rod. Zelenková (Adamovské Kochanovce)
Marek Jurčík (Dunajská Lužná) a Ivana Šikudová (Adamovské Kochanovce)
Pavol Rehák (Trenčín) a Anna rod. Grumbláková (Ivanovce)

Pochovaní

Dušan Fabian 48 r. (Ivanovce)
Ján Pelech 71 r. (Melčice-Lieskové)
Vladimír Juriček 44r. (Chocholná – Velčice)
Eva Hlávková rod. Filinová 91 r. (Melčice-Lieskové)
Ján Margetín 83 r. (Ivanovce)
Zuzana Mitánová rod. Dudová 80 r. (Chocholná – Velčice)
Ján Lukáčik 69 r. (Ivanovce)
Pavína Kallová rod. Škúciová 83 r. (Chocholná – Velčice)
Helena Mikušat'ová rod. Schafferová 69 r. (Nové Mesto nad Váhom)
Emília Holásková rod. Kmet'ová 79 r. (Adamovské Kochanovce)
Anna Bušová rod. Gašpáreková 85 r. (Adamovské Kochanovce)
Anna Mišovičová rod. Kadlečíková 84 r. (Ivanovce)
Michal Richtárik 70 r. (Melčice-Lieskové)
Eva Jurčová rod. Ochodnická 72 r. (Adamovské Kochanovce)
Ján Čičmanský 84 r. (Adamovské Kochanovce)
Tibor Samborský 71 r. (Chocholná – Velčice)
Pavína Michalcová rod. Mináriková 84 r. (Ivanovce)
Milena Kreháčová rod. Križková 93 r. (Adamovské Kochanovce)
Anna Staňáková rod. Zemanovičová 90 r. (Melčice-Lieskové)
Mária Vaculová rod. Antalová 90 r. (Ivanovce)
Pavel Križko 91 r. (Adamovské Kochanovce)
Ivan Kadlečík 89 r. (Melčice-Lieskové)

Milodary na vydanie ročenky od 1. decembra 2014 do 30.novembra 2015

Bohuznáma rodina (Melčice) 25 €; filiálka Velčice 50 €; bohuznáma rodina (Velčice) 10 €; filiálka Chocholná 50 €; bohuznáma rodina (Lieskové) 10 €; bohuznáma rodina (Chocholná) 16 €; Emília Hlavatá (Ivanovce) 10 €; bohuznáma sestra (Velčice) 10 €; Stanislav Hrabovský (Chocholná) 7 €; Ján Horňák (Adamovské Kochanovce) 20 €; bohuznáma sestra (Chocholná) 10 €; bohuznáma sestra (Chocholná) 10 €; bohuznáma sestra (Trenčín) 10 €; Emília Ondrejičková (Ivanovce) 10 €; Gejza Mišovič (Ivanovce) 20 €; Emília Kardošová (Ivanovce) 20 €; Emília Vlčková (Ivanovce) 5 €; Ján Spaček (Ivanovce) 5 €; Ivan Sulo (Ivanovce) 3 €; Milan Vlček (Ivanovce) 10 €; filiálka Ivanovce 65 €; bohuznáma sestra (Adamovce) 10 €; bohuznáma sestra (Adamovce) 20 €; Milan Kalo (Chocholná) 10 €; bohuznáma rodina (Chocholná) 10 €; bohuznáma rodina (Adamovce) 20 €; bohuznáma sestra (Chocholná) 5 €; Božena Zaťková (Melčice) 10 €; bohuznáma rodina (Kochanovce) 10 €; Emília Gutová (Východná) 5 €; bohuznáma rodina (Chocholná) 20 €; bohuznáma sestra (Bošáca) 5 €; bohuznáma sestra (Chocholná) 20 €; Eva Križanová (Trenčín) 50 €; Oľga Podhradská (Ivanovce) 10 €; Eva Chlapíková (Ivanovce) 10 €; bohuznáma rodina (Velčice) 10 €; rodina Juričková (Chocholná) 10 €; bohuznáma rodina (Kochanovce) 10 €; bohuznáma rodina (Chocholná) 20 €; rodina Ozimá (Velčice) 20 €; rodina Nováková (Melčice) 10 €; rodina Kalová (Chocholná) 10 €; bohuznáma rodina (Ivanovce) 20 €; vnúčatá po zosnulej Eve Kvasnicovej 30 €; rodina Šebeňová (Melčice) 10 €; Ján Chlapík s rodinou (Ivanovce) 10 €; Peter Mikušat' (Chocholná) 5 €; bohuznáma rodina (Kochanovce) 10 €; bohuznáma rodina (Melčice) a bohuznáma sestra (Bratislava) 25 €; bohuznáma sestra (Štvrtok) 20 €; Ján Minárech (Chocholná) 10; bohuznáma rodina (Velčice) 10 €; bohuznáma rodina (Lieskové) 5 €; bohuznáma rodina (Lieskové) 5 €; bohuznáma sestra (Lieskové) 10 €; bohuznáma sestra (Chocholná) 20 €; bohuznáma rodina (Velčice) 10 €; Viera Fabianová (Adamovce) 5 €; Anna Navrátilová (Adamovce) 5 €; Jana Križková (Adamovce) 10 €; Vladimír Mikuš st. (Adamovce) 10 €; Jaroslav Zongor (Adamovce) 10 €; bohuznámy brat (Chocholná) 10 €; bohuznáma rodina (Chocholná) 10 €; bohuznáma sestra (Chocholná) 10 €; bohuznáma sestra (Lieskové) 5 €; bohuznáma rodina (Velčice) 10 €; bohuznáma rodina (Melčice) 20 €; Adam Mačunka (Ivanovce) 5 €; Martin Ondrejička (Ivanovce) 5 €; Elena Poláková (Ivanovce) 5 €; Ján Križko (Ivanovce) 10 €; Jozef Hrabovský (Melčice) 10 €; Viera Meravá (Melčice) 10 €; Emília Adašková (Melčice) 5 €; Jaroslav Šikuda (Melčice) 5 €; Stanislava Múdra-Šebíková (Melčice) 5 €; Svetozár Štefanec (Melčice) 10 €; Ján Štefanec (Melčice) 5 €; Miroslava Petrová (Melčice) 4 €; Ivan Mesároš (Melčice) 5 €; Ján Pavlík (Melčice) 3 €; Miroslav Staňák (Melčice) 3 €; Božena Benková (Melčice) 5 €; Kristína Foltínová (Melčice) 3 €; Pavol Mitana (Melčice) 5 €; Jaroslav Masár ml. (Melčice) 5 €; Lýdia

Plesnivá (Melčice) 3 €; Pavol Plesnivý (Melčice) 5 €; Jaroslav Fabian (Melčice) 10 €; Elena Škulcová (Melčice) 10 €; Želmíra Staňáková (Melčice) 5 €; Ľudmila Knuppová (Melčice) 10 €; Elena Sulová (Melčice) 5 €; Božena Kovačechová (Melčice) 5 €; Anna Lobíková (Melčice) 3 €; Ivan Juríček (Melčice) 5 €; Ľubomír Šebeň (Melčice) 5 €; Viera Marcinátová (Melčice) 5 €; Martin Berka (Melčice) 5 €; Dušan Fabian (Melčice) 5 €; Vlasta Hurtoňová (Melčice) 5 €; Emília Jurčová (Melčice) 5 €; Eva Mináriková (Melčice) 10 €; Vladimír Misároš (Melčice) 5 €; Ing. Milan Novák (Melčice) 5 €; Pavlína Staňáková (Melčice) 1 €; Jaroslav Valovič (Melčice) 2 €; Branislav Fabian (Melčice) 5 €; Anna Nováková (Melčice) 5 €; Milan Dedík (Melčice) 5 €; filiálka Lieskové 100 €; bohuznáma rodina (Košice) 10 €; bohuznáma rodina (Adamovce) 20 €; Eva Beňová (Chocholná) 10 €; bohuznáma rodina (Veľčice) 10 €; rodina Zlatovská (Štvrtok) 10 €, bohuznáma rodina (Adamovce) 10 €; rodina Kadlečíková (Ivanovce) 10 €; bohuznáma rodina (Kochanovce) 10 €; Emília Hlavatá (Ivanovce) 10 €; rodina Kovačechová (Lieskové) 20 €; rodina Baňárová (Lieskové) 10 €

Ochotní darcovia prispeli na vydanie ročenky sumou 1339 eur, za čo im patrí úprimná vďaka.

OBSAH

Úvodom	2
Základné informácie o Cirkevnom zbore	4
Srdečne vás pozývame	5
Kronika cirkevného roku 2014/2015	6
Z matrik Cirkevného zboru	60
Na pobavenie a poučenie	56
Milodary	62

Maľovanie a upratovanie kostola

Ročenku zostavili a na jej tvorbe sa podieľali:

Lubomíra Adamčiová, Martin Augustín, Daša Fabianová, Eva Kadlečíková,
Olga Kusendová, Eva Mikušatová, Ján Ochodnický,
Ingrid Pet'kovská, Elena Šikudová

Grafická úprava a tlač:
Tising tlačiareň spol. s r.o.
Odborárska 3
915 01 Nové Mesto nad Váhom

Na hrade Devín

Majster Sarvaš v obklúčení žien

Na dni detí vieme aj počúvať

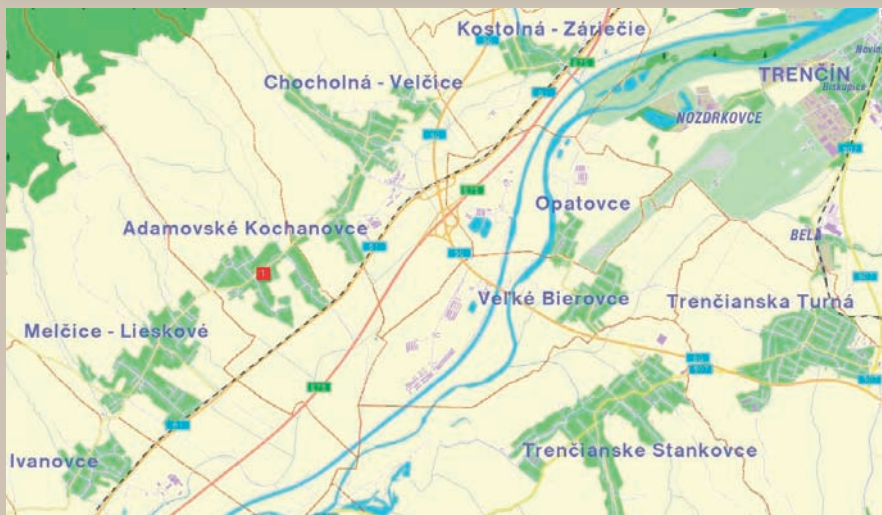
*Výlet účastníkov detského tábora
do Bojníc*

Služby Božie v kultúrnom dome

Zostavovateľka ročenky na Devíne

913 05 Adamovské Kochanovce 212
Tel.: 032 / 64 902 85, mobil: 0905 / 574 190
E-mail: faraakochanovce@mail.t-com.sk,
kochanovce@ecav.sk
www.faraak.sk